

WALPO

POLITIIKAN TUTKIMUKSEN KLUBI RY

2/2012

KUNTAUUDISTUS. NYT.

PÄIVÄNPOLITIikkaA ESSON BAARISSA

KUNNIATOHTORI SAILAKSEN SEIKKAILUT

10

7

13

Sisällys

3	Pääkirjoitus
Lassi Vainio	20	Harrastajan monet kasvot TYYssä
Nina Savela
4	Puheenjohtajalta
Riikka Laaninen	26	Humanismi - ideologia
Saska Heino
7	Kuntaudistus. Nyt.
Juuso Koskinen	30	Belarus - between the EU and Russia
Hanna Radzko
10	Kai se kansa tietää...
Petri Ruohio	32	Lyhyt katsaus Japanin historiaan
Shiyu Miao
13	Kunniaohtori Sailaksen seikkailut
Antti Laine	36	Vaihtopenkki Ruotsissa:
Minä, murattiilla ja Malmön kadut
Sebastian Koskinen
17	Politiikkaa yliopistonmäen toisella
puolen
Taru Suojaranta	41	Suuri uunimakkaravertailu
Kristian Manelius, Justus Koski & Joonas Henriksson

POLITIIKAN TUTKIMUKSEN
KLUBI RY:N SITOUTUMATON
ÄÄNENKANNATTAJA

Päätoimittaja:	Lassi Vainio lassi.vainio@utu.fi
Toimittajat:	Petri Ruohio Juuso Koskinen Shiyu Miao Antti Laine Taru Suojaranta Nina Savela Saska Heino Hanna Radzko Sebastian Koskinen Kristian Manelius Justus Koski Joonas Henriksson
Kuvaajat:	Riina Lumme Marja Heinonen
Taitto:	Lassi Vainio Petri Ruohio Juuso Koskinen
Ilmoitusmyynti:	Maari Alanko imala@utu.fi Laura Höykinpuro lakh@utu.fi
Levikki:	80
Julkaisija:	Turun yliopiston Politiikan tutkimuksen klubi ry (P-klubi) Rehtoripellonkatu 4A, 2. kerros 20500 Turku www.p-klubi.fi
Painopaikka:	Uniprint Turku

PÄÄKIRJOITUS

Ihmiset eivät ole pelkkiä numeroita

POLITIIKASSA toimenpiteitä perustellaan monesti välttämättömyydellä, sillä, ettei suunnitellulle päätökselle ole vaihtoehtoja. Vaihtoehdottomuus korostuu erityisesti vaikeina aikoina - talouskehityksen horjuessa ja ikärakenteen vääristyessä on helppo esiintyä "vastuullisena" lyömällä nähtäväksi karuimmat madonluvut ja toteamalla, että ne muodostavat politiikan betoniin valetut reunaehdot.

Tässäkin lehdessä käsitellään poliittisia teemoja, joissa on vahva vaihtoehdottomuuden maku. Yhtäältä yksi hallituskauden ja kunnallisvaalien myötä tämän vuoden merkittävimmistä projekteista on kuntauudistus, jonka keskeisin perustelu on ollut yksinkertaistetusti se, etteivät kaikki kunnat kykene väestön vanhetessa huolehtimaan ihmisten sosiaalisia perusoikeuksia toteuttavistapalveluista. Raimo Sailaksen henkilökuva ja uraa valottavassa jutussa taas esitellään ehkä Suomen tunnetuin vaihtoehdottomuutta korostava byrokraatti. Tänäkin keväänä hallituksen kehysriihessä valtiovarainministeriön ja valtiovarainministerin käsityksessä valtiontalouden sopeuttamistarpeesta oli huomattavia eroja. Lopputulemaa voi pitää kompromissina, jossa demokraattisesti valitut poliitikot taltuttivat ainakin osin "asiantuntijoiden" lyhytnäköiset vaateet - sopeuttamistarpeet jäivät

huomattavasti virkamieskoneiston vaatimia pienemmiksi.

Politiikkaa tehtäessä onkin tärkeää aina muistaa myös ihmiset numeroiden takana. Kylmän leikkauksin sijaan nyt tarvitaan kasvua edistäviä toimia ja poliitikoilta "vastuullisuudeksi" naamioidun tilastoihin tuijottelun sijaan empatiaa sekä ihmisläheisyyttä. On selvää, että Suomen kuntarakenne kaipaa uudistamista, mutta tämän uudistamisen on lähdettävä ihmisten tarpeista ja palveluiden turvaamisesta. Tämä voi merkitä sitä, että eri alueet tarvitsevat hyvinkin erityyppisiä rakenteellisia ratkaisuja.

Viisaassa päätöksenteossa tulee pyrkiä mikro- ja makrotason näkökulman yhdistämiseen. Meille politiikan tutkimuksen opiskelijoille suurten linjojen hahmottaminen muistaen samalla yksilön aseman on erityisen tärkeää. Tämä on keskeisimpiä yhteiskuntatieteellisen koulutuksen tarjoamista ja sen muista aloista erottavista valmiuksista.

Tämän Walpon kolmannessa jutussa laskeudutaankin yliopiston norsunluutornista kuulemaan "rahvaan" näkemyksiä päivänpolttaviin kysymyksiin. Nämä näkemykset ovat arvokkaita siinä missä asiantuntijalausunnokin. Poliittiset päätökset eivät ole oikeita tai vääriä, vaan argumentoinnin, kamppailun ja kompromissien lopputuloksia. **W**

Menestys tuo vero-ongelmia

TEKSTI: RIIKKA LAANINEN

P-klubissa varmoja kevään merkkejä ovat veroilmoituksen tekeminen, toiminta-avustushakemuksen täyttäminen sekä vappu. Tämän lehden tullessa painosta toivon, että kaikista edellä mainituista on selvitty kunnialla. Varma kesän lähestymisen merkki on myös toimiston lämpötilan nouseminen noin kymmenellä asteella auringon lämmittäessä lehvien takaa.

Tämän kevään erikoisuutena on ollut myös yleishyödyllisen yhdistyksen verohuojennuksen hakeminen. Asia, joka kiinnostaa todennäköisesti vain allekirjoittanutta ja taloudenhoitajaa, mutta joka koskee jokaista klubilaista.

Huojennusta haetaan viiden vuoden välein, meillä valmennuskurssitoiminnan takia. Kuluneen viiden vuoden aikana valmennuskurssitoimintamme on kehittynyt valtavin harppauksin. Tänä keväänä on ensimmäistä kertaa jouduttu palkkaamaan lisää valmentajia valtio-opin ja poliittisen historian kurssien paisuessa. Tämä on hienoa ja osoittaa sen, että kurseillamme ovat laadukkaita ja haluttuja.

Kevään aikana olemme kuitenkin huomanneet, ettei yhdistyksen järjestämä kurssitoiminta voi paisua loputtomiin. Valtiotieteen maisterin tutkinto ei pätevöitä kikkailemaan verotoimiston kanssa kovinkaan hyvin. Monesti olenkin toivonut, että ”Näin toimit verotätien kanssa”- opas olisi julkaistu.

Yhdistys järjestää toki ”halvemmalla” valmennuskursseja kuin yhtiö, mutta yhdistyksen järjestämissä kurseissa verottajaa kiinnostavat tulo-rajat tulevat nopeammin vastaan. Tulevaisuudessa onkin mietittävä tarkkaan, mikä on klubille ja kaikille klubilaisille edullisin vaihtoehto valmennuskurssien

järjestämisessä.

Tänä keväänä sääntötyöryhmässä on pohdittu myös klubin hallituksen kokoa ja sen työtaakkaa. Klubin toiminta on laajentunut tuntuvasti ja samalla hallituksen työmäärä. Toimikuntakulttuurin kehittäminen on ikuisuusongelma, johon itsekin lupasin puuttua viime syyskokouksessa. Yhtenä keinona toimikuntakulttuurin kehittämiseksi sääntötyöryhmä näkeekin hallituksen koon pienentämisen ja muiden toimijoiden lisäämisen.

Sen sijaan, että klubin hallitus valitsisi keskuudestaan esimerkiksi ISHA- vastaavan, syyskokous valitsisi suoraan tämän. Näin ollen hallitukselta poistuisi vastuutehtäviä ja aikaa jäisi enemmän klubin perustoiminnan pyörittämiseen. Näin myös esimerkkinä käyttämäni ISHA saisi hallitukseensa henkilön, joka oikeasti haluaisi sinne. Malliin sisältyy toki ongelmia, mutta mielestäni se on viemässä klubin toimintaa oikeaan suuntaan, eli siihen, että yhä useampi klubilainen pääsee osallistumaan toiminnan pyörittämiseen.

Lukuvuosi on vierähtänyt jälleen nopeasti. Osa meistä on valmistunut, osa saanut kandinsa tehtyä - ja osalla meistä opinnot ovat edenneet ehkä hieman hitaammin kuin oli tarkoitus. Joka tapauksessa voimme kaikki jäädä ansaitulle kesälomalle latailemaan akkuja tulevaa syksyä ja uutta vuosikurssia varten.

Hengailkaa muidenkin ystäviemme kanssa kuin klubilaisten, niin he antavat teille ehkä sen anteeksi, että syksyllä tanssitte vain sinisissä haalareissa ympäri Turku. Pirskahtelevaa kesää kaikille ja nähdään syksyllä! **W**

Manhat WALPOT

"Mese on paras tapa olla
inessä ja pinnalla."

- Walpo 1/2004

"Kiinan televisiosta pystyt
ostamaan ... erektiovaivat
parantavat alushousut."

- Walpo 2/2006

Klubissa kuultua

"En päässy edes päivys-
tyksiin tällä viikolla
ja nyt joudun
hengaamaan MUIDEN
ihmisten kanssa!"

- Antti L. klubin ulkopuolisesta
sosiaalisesta kanssakäymisestä

"Tuli raiskattu olo.
Siveys vietiin."

- Marja H. Lex ry:n Muusiaisien
herättämistä tunnetiloista

**Routa
porsaan
omaan
kotiin
ajaa**

Älä kärsi enää vanhempien nurkissa,
sillä TYSillä asuminen on samanhenkistä,
laajakaistalla varustettua ja sikamaisen halpaa.

Tervetuloa omaan kotiin: www.tys.fi

LAPIN LÄÄNI

LAPIN LIITTO

LAPPLANDS LÄN

LAPPLANDS LÄN

Rovaniemi

Pohjois-Pohjanmaan liitto

OULUN LÄÄNI

Oulu
Uleåborg

ULEÅBÖRGS LÄN

Etelä-Pohjanmaan liitto

Ålmlands län

Uuden-Azetelän maakunta

S U O M I

Pohjois-Keski-Pohjanmaan liitto

Saimen liitto

Siunikaupungit

Pohjois-Karjalan liitto

Pirkanmaan liitto

Äänekoski
Keski-Pohjanmaan maakunta

ITÄ-SUOMEN LÄÄNI

KANSI-SUOMEN LÄÄNI

ETELÄ-POHJANMAAN LIITTO

Keski-Suomen liitto

ETELÄ-ESTELÄNDEN LÄÄNI

Uuden-Azetelän maakunta

Järvenpää

Uuden-Azetelän maakunta

F I N L A N D

Uuden-Azetelän maakunta

Jyväskylä
Mittelschweden län

VÄSTRA FINLANDS LÄN

ETELÄ-SAVON MAAKUNTA LIITTO
Pohjois-Päijätteen maakunta

Kanta-Hämeen liitto

Pirkanmaan liitto
Pirkanmaan maakunta

Ilkka

Ilkka

Ilkka

Ilkka

Ilkka

Ilkka

Ilkka

Satakunnan maakunta

Satakunnan maakunta

Satakunnan maakunta

Satakunnan maakunta

Satakunnan maakunta

Tampere
Tampere

Tampere
Tampere

Tampere
Tampere

Päijätteen liitto

ETELÄ-KARJALAN LIITTO

ETELÄ-SUOMEN LÄÄNI

Uuden-Azetelän maakunta
Uuden-Azetelän maakunta

“Kokoomus on selkeästi profiloitunut rakennuudistuksen puolustajaksi ja onnistunut saamaan vastuunkantajan maineen.

Kuntauudistus. Nyt.

TEKSTI: JUUSO KOSKINEN

Kuntauudistus on ollut nykyhallituksen aikakauden keskeisin puheenaihe ja kiistakapula. Keskustelu näyttää jakaneen Suomen kahteen leiriin, jossa toisella puolella ovat laajojen kuntien kannattajat ja näitä vastaan ns. lähidemokratian säilyttäjät. Mutta miten tämä kiista on ilmentynyt puolueiden välillä? Ja miten se tulee vaikuttamaan syksyn kunnallisvaaleissa?

Opposition ennenaikainen ulostulo
Ennätyspitkien hallitusneuvotteluiden jälkeen kasaan saatu ”six-pack” hallitus otti tavoitteekseen kuntarakenteen uudistuksen, jolla tavoiteltaisiin suurempia kuntakokoja ja säästöjä julkiselle sektorille. Tämän jälkeen alkoi opposition ryöpytys. Varsinkin keskusta kunnostautui hallituksen suunnitelman kritisoimisessa. Keskusta asemoi itsensä pienten kuntien ja lähidemokratian puolustajaksi, joka ei missään nimessä tule hyväksymään hallituksen toimia kuntakokojen kasvattamiseksi.

Tämä tietysti näytti asiaan vihkiytyneille oudolta, olihan keskusta juuri edellisellä hallituskaudella pääministeripuolueena luomassa Paras-hanketta, jolla oli myös tarkoitus toteuttaa kuntien uudistumista. Takinkäännön yhteydessä keskusta teki välikysymyksen kuntauudistuk-

sesta, syyttäen hallitusta pakkoliitosten suunnittelusta. Erikoista tässä välikysymyksessä oli se, että hallitukselta eikä kuntajakotyöryhmältä ollut tullut mitään konkreettista selvitystä taikka ehdotelmää tulevasta kuntauudistuksesta.

Hallitus säilytti eduskunnan luottamuksen ja kuntauudistuksen esivalmistelu jatkui normaalisti. Lopulta vuoden 2012 helmikuussa kuntajakotyöryhmä julkaisi ehdotuksensa uudeksi kuntarakenteeksi: uudistuksen jälkeen Suomessa tulisi olla noin 70 kuntaa, nykyisen noin 320 kunnan sijaan. Luonnollisesti oppositio ”lähti kaikista henkseleistä irti” ja vaati uudistuksen pysäyttämistä. Keskustan puheenjohtaja Mari Kiviniemi syytti hallitusta pakkoliitosten suunnittelusta ja virkamiesten selän taakse menemisestä.

Tässä kuitenkin sorrut-

tiin taas ennenaikaisuuteen: mitään päätöksiä pakkoliitoksista ei ollut tehty ja ennen kaikkea kyseinen kuntakartta oli virkamiesten ehdotelma tulevaksi kuntarakenteeksi, ei poliittisten päättäjien. Hallinto- ja kuntaministeri Henna Virkkunen totesikin kuntajakotyöryhmän lopputuloksen olevan ns. aloituspiste kuntauudistukselle ja että kaikkien kuntien päättäjien kanssa neuvoteltaisiin tulevista kuntarakenteista sekä niiden eduista ja haitoista. Täytyy myös muistaa keskustan yritykset vaikuttaa presidentin vaaleihin, kun Suomen Kuvalehti julkaisi kuntajakotyöryhmän kuntakartan ennen sen virallista julkistamista vuoden 2012 tammikuussa. Vuodon voi nähdä yritykseksi auttaa Paavo Väyrysen presidentinvaalikampanjaa.

Samoihin aikoihin myös toinen päähallituspuolueista alkoi

“Keskusta esimerkiksi ehdotti kuntien liittämisen vaihtoehdoksi ns. monitoimikunta-yhtymää, jonne päättäjät valittaisiin suorilla vaaleilla.

sortua opposition paineen alla. SDP puoluepoliittisista syistä alkoi julkisesti pohtia opposition sisällyttämistä kuntauudistushankkeeseen. Hallituspuolueista Kokoomus jäi yksin puolustamaan välttämätöntä uudistusta. Juuri kuntauudistuksen välttämättömyys on asia, joka on mitä erikoisimmilla tavoilla noussut esille eduskunnassa. Periaatteessa jokainen puolue myöntää uudistusten olevan pakollisia kuntasektorissa, jopa oppositio, mutta keinoista osapuolet eivät ole päässeet sopuun. Tiedossa on väestörakenteen muutos kun ns. suuret ikäluokat siirtyvät viimein eläkkeelle ja nuoremmille sukupolville jää valtava taakka hyvinvointi-

yhteiskunnan rahoituspohjan ylläpidosta. Kuntauudistuksella pyritään turvaamaan tärkeät hyvinvointipalvelut, jotta tuntemamme suomalainen hyvinvointiyhteiskunta säilyy myös tulevaisuudessa sekä pitämään huoltosuhde nuorten ja iäkkäämpien sukupolvien välillä siedettävänä.

Hallituksen kanta on ollut se, että tarvitaan laaja kuntakartointus, jossa selvitetään nykykuntien tilannetta ja mitkä mahdolliset liitokset olisivat tarkoituksenmukaisia. Tiedossa on myös kuntien valtionosuuksien leikkauksia, jotka voi näh-

dä välillisenä keinona kuntaliitosten toteutumiseen. Tavoitteena ovat siis laajemmat kunnat, byrokratian vähentäminen ja palvelujen säilyttäminen. Tämän tavoitteen takana on ajatus siitä, että kuntalainen todennäköisesti rakastaa enemmän lähikouluun, kirjastoon ja terveyskeskukseen, kuin esimerkiksi rakennuslautakuntaa, kaavoituslautakuntaa tai keskusvaalilautakuntaa.

Oppositiossa varsinkin keskusta on profiloitunut kuntara-

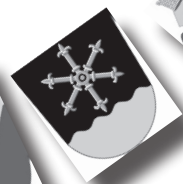
kenteen muutoksen vaihtoehtojen äänitorveksi. Keskusta esimerkiksi ehdotti kuntien liittämisen vaihtoehtoksi ns. monitoimikuntayhtymää, jonne päättäjät valittaisiin suorilla vaaleilla. Tämä ehdotelma on jo maalaisjärjellä ajateltuna huono idea. Uusi hallinnon taso vaatisi lisää veroja, lisää vaaleja ja lisää virkoja, eli lisää turhaa byrokratiaa. Nähtäväksi jää mitä tulevaisuus tuottullessaan. Kuntaliitoksilta tuskin vältytään, mutta kuntajakotyöryhmän kaavailemat noin 70 kuntaa vaikuttaa epätodennäköiseltä. Todennäköisesti kompromissiratkaisu kuntien määrästä löytyy noin 100 kunnan kohdalla.

Syksyn kuntavaalien asetelmat

Kuntauudistuksen kannalta tärkeät kunnallisvaalit käydään vuoden 2012 syksyllä. Jos hallituspuolueet saavat selvän voiton vaaleissa, niin kuntauudistus todennäköisesti nopeutuisi kun kunnanvaltuustoissa olisi rakennemuutoksen kannalta suotuisia edustajia. Varsinkin kokoomuksen kannatus on ollut vahvaa koko hallituskauden ajan ja siltä voidaan odottaa hyvää tulosta kuntavaaleista. Kokoomus on selkeästi profiloitunut rakenneuudistuksen puolustajaksi ja on onnistunut saamaan vastuunkantajan maineen.

Toisin on SDP:llä, jonka kannanotot kuntauudistuksen osalta ovat olleet yhtä tempoilevia kuin muutkin demarien esiintulot, se ei ole onnistunut tavoittamaan kannat-

tajiaan eikä liikkuvia äänestäjiä samalla tehokkuudella kuin vielä Eero Heinälouman puheenjohtajakaudella. Muut hallituspuolueet eivät ole olleet näkyvästi esillä kuntauudistuksesta keskusteltaessa, vaan ne ovat lähinnä tyytyneet ajamaan omia agendojaan pieninä hallituspuolueina. Esimerkkinä olkoot vaikka surullisen kuuluisa Dragsvik jupakka ja puolustusministeri Stefan Wallinin sanalliset kömmähdykset. Tämä voi näkyä Rkp:n kannatuksessa, mutta muuten pienemmät hallituspuolueet säilyttänevät viime kunnallisvaalien asemansa, ellei sitten Pekka Haaviston saama myönteinen tulos presidentinvaaleista siivitä vihreitä vaalivoittoon.

Oppositiopuolueista keskustalla on mielenkiintoinen tilanne koskien tulevia kunnallisvaaleja. Alkuvuoden presidentinvaaleissa keskustan ehdokas Paavo Värynen teki hienon kampanjan ja oli lähellä pääsystä toiselle kierrokselle. Värynen sai taakseen keskustan vanhoja konservatiivisia kannattajia, jotka olivat viime eduskuntavaaleissa jääneet kotiin tai äänestäneen perussuomalaisia. Nyt

puheenjohtaja Mari Kiviniemi jää syrjään tehtävistään ja Värysellä on mahdollisuus nousta pitkän tauon jälkeen puolueensa puheenjohtajaksi kesän puoluekokouksessa.

Keskustalla on huikea tilaisuus saada hyvä tulos kunnallisvaaleista, jos se ei joudu ankaraan ja katkeraan taisteluun puolueen puheenjohtajuudesta, sillä suurehko osa suomalaisista on konservatiivisuuteen taipuvaisia eli

joille pelkästään sana ”uudistus” on kirosana. Perussuomalaiset ovat taas jonkinlaisessa syöksykierteessä gallup-kannatuksensa kanssa, johdun suuremmaksi osaksi tiettyjen kansanedustajien hölmöilyistä ja hallitusvastuusta kieltäytymisestä. Todennäköisesti perussuomalaisten tulos paranee jos sitä vertaa edellisiin kunnallisvaaleihin vuonna 2008, jolloin sen kansallinen kannatus oli vain 5,4 prosenttia. **W**

Kai se kansa tietää...

TEKSTI JA KUVAT: PETRI RUOHIO

Politiikan tutkimuksen opiskelijoita syytetään silloin tällöin harhaisiksi, omassa satumaailmassaan kampuksella houraileviksi sekakäyttäjiksi. Näiden, osittain toki oikeellistenkin syytösten välttämiseksi on välillä laskeuduttava kansan pariin ja kysyttävä, mitä niin kutsutussa Esson baarissa oikeasti ollaan mieltä päivänpolittisista teemoista.

Pääsiäislauntainen kylätie on hiljainen Joensuun Reijolassa. Pohjoiskarjalaisen lumen narskuessa kulahtaneen kyytipelimme kumipöyriä alla huomaa pian, että huoltoaseman pihalle parkkeerannut vain muutama hassu kulkuneuvo. Kansan mielipide lienee tänään kiven alla.

Aseman sisätilat ovat karikatyyri Kaurismäen elokuvasta: keskeisin myyntiartikkeli keskioluen ohella on lasinpesuneste, jota on pinottu tonkittain myyntitiskin viereen. Itse myyjä vaikuttaa ulkoisen olemuksensa perusteella reliikiltä Joensuun 1990 -luvun skiniongelma-alueesta. Saapuessani sisään kahvilaan kameralaukkuineni kaksi vanhusta luikkivat välittömästi pakoon. Miesten kahvikupit jäävät puolilleen.

Vaikka olen valikoinut puheenaiheiksi kansan kielenkantoja kutkuttavia teemoja Kreikan tukipaketeista keskustan puheenjohtajapelin kautta jääkiekkoon ei

haastattelujen metsästäminen ole helppoa. Nurkka-pöydässä Toto -maailmassa viihtyvä mies kieltäytyy kokonaan kommentoimasta.

- Täytyy keskittyä nyt näiden ravikuponkien täyttämiseen, mies toteaa lakoniseen sävyyn.

Lopulta uteluihini suostuu vastaamaan keskiikäinen, mustaan kuoritakkiin sonnustautunut mieshenkilö. Miehen imiessä kahvikuppinsa reunaan pohtii hän, miksei keskustapuolueen kannatus ei ole aktiivisesta oppositiopolitiikasta huolimatta noussut verrattuna edellisiin mielipidemittauksiin.

- Kai se on sitä, että äänestäjät kokevat itsensä petetyiksi. Odotetut asiat eivät ole toteutuneet, hän mutisee katsoessaan ulos huoltoaseman ikkunasta.

Miehen kehonkieli viestii epämukavuutta ja ahdistusta. Kysyn siitä huolimatta miehen mielipidettä Valko-Venäjälle myönnetyistä jääkiekon mm-kisoista.

Hän ei katso, että kisoja pitäisi perua maan heikon ihmisoikeustilanteen vuoksi.

- Se on luvattu asia, ei se (Valko-Venäjän heikentynyt ihmisoikeustilanne) ole kansan vika.

Sisällissotaa ja kattopalkkeja

Parempi jättää herra nauttimaan kahviaan ja siirtyä kassan viereiseen nurkkapöytäan. Karjalaista selaava, viiksiin ja punamustaan työtakkiin suojautunut mies pitää pöydässä seuraavaa tummahiukiselle, vanhemmalle rouvashenkilölle.

Nainen kuuntelee kysymyksiäni erittäin kiinnostuneena. Hän uskoo keskustan kannatuksen realistisuuksiin, johtuvan siitä, että puolue vaikuttaa tällä hetkellä äänestäjän näkökulmasta sekavalta.

Taustalla on varmasti kaikenlaisia perhesyitäkin, mutta kyllähän se tällä hetkellä vähän sellaiselta vuoron perään seikkailulta vaikuttaa, pohtii nainen mainiten sivulauseessa tuntevansa henkilökohtaisesti erään entisen keskustalaisministerin.

Jääkiekkokysymykseen siirtyessäni haluaisi nainen ehdottomasti perua kisat Valko-Venäjältä.

- Siellähän voi vaikka alkaa sisällissota kisojen jälkeen, nainen kauhistelee.

Jääkiekon noustessa esiin sanomalehteen uppoutunut mies herää samalla horroksestaan.

- Eikös ne kisat oo tänä vuonna Suomessa ja eikös me voitettu ne viime vuonna? hän miettii ääneen.

- Sieltä Globenistahan oli romahtanut katto vastikään, joten sinne ei varmaan kannata mennä pelejä katsomaan, hän naurahtaa viiksiään sukien.

Pariskunnan lähtiessä kahvikupit kolisten kotia kohti heitän vielä ilmoille Kreikan tukipaketit. Molemmat kommentoivat teemaa salamannopean ristiriitaisesti.

- Kreikkalaiset ovat ihania! nainen huudahtaa.

- Penniäkään sinne ei olisi pitänyt antaa, mies tuhahtaa vastaukseksi ja heittää sanomalehden rullana pöydälle.

Peliatomaatin varjossa

Istun hetken pöydässä selaten eilistä lehteä. Hiljaisen baarin penkit ovat lähes tyhjillään, mutta pian ikkunapöytäan istuu kaksikko kauhtuneissa tuulipuvuissa. Suuren rautakauppaketjun kulunut mainoslippis hallitsee pöytätilaa.

Toinen miehistä poistuu esittäytyessäni kurittamaan pelikoneita.

“Tuntuu oudolta, etteivät semmoiset maat pärjää, missä ei tarvitse edes lumitöitä tehdä.

“ Kreikkalaiset ovat ihania!

- Jaa siuta ei sitten politiikka kiinnosta, mies leukailee karanneelle kaverilleen.

Ikuistamishaluttomuudesta huolimatta intoutuu herrasmies kommentoimaan erittäin vuolaasti päivänpolitiikkaa.

- Kyllä siinä vähän niin kävi, että Pekkarinen ja Väyrynen hajoittivat Kiviniemen. Miusta se oli ihan hyvä johtaja, mies pohtii keskustan tilannetta.

Parannuskeinoja mies pohtii henkilöpolitiikan kautta.

- Uuden puheenjohtajan on oltava nuorempi, ei mikään kaikkietävä kuten Väyrynen.

Miehen innostuksen lisäämiseksi päätän vielä turvautua epätoivoisiin keinoihin. Mainitessani sanan Kreikka kerosiininkatkuisessa kahvilassa alkaa kaihua nauru. Herrasmiehen silmät leimahtavat lautasen kokoisiksi.

- Vaikeahan siihen on tyhmän miehen vastata, kun ei tiedä miten kävisi jos ei tuettaisi. Vähän hassultahan se kyllä tuntuu, että markkoja sinnekin työnnetään,

hän aprikoi hiljakseen.

- Kaikki rahathan sinne menee perkele, mies pelikoneiden ääressä huutaa keskustelumme väliin.

- Tuntuu oudolta, etteivät semmoiset maat pärjää, missä ei tarvitse edes lumitöitä tehdä, mies lisää kaverinsa kommentista kiihkoutuneena.

Kommentti tiivistänee jotain olennaista reijolalaisesta mielenmaisemasta. Olen siis saanut vierailulta sitä mitä etsinkin. Vaikka puheaktien tasolle ei kommenteissa päästyäkään, löytyi kahvikuppien lomasta ainakin selkeä mielipide jokaiseen esittämäni kysymykseen.

Vähempää ei olisi toki voinut odottaakaan. Pakkaan kameran laukkuuni ja siirryn uljaalla kulkupehilläni rautatieaseman tienoille. Matka takaisin norsunluutorniin voi alkaa. **W**

Kunniatohtori Sailaksen seikkailut

Teksti: Antti Laine

Suomalaiset ovat tottuneet 1990-luvun lamasta lähtien siihen, että tuomionpäivän pasuunat alkavat toden teolla soimaan silloin, kun Raimo Sailas saapuu kuultavaksi. Pelkkä ilonpilaaja kunniatohtori Sailas ei ole kaikille ollut. Hänen kynästään ovat lähteneet liikkeelle esimerkiksi 2000-luvun suurimmat hyväntuloisten veron- kevennykset. Mistä tämä 66-vuotias valtiontalouden ”ykkösauktoriteetti” on oikein tullut ja miksi me kuuntelemme häntä kuin Mooses Jumalaa Siinain vuorella?

Hyvinvointivaltion kasvatti

Raimo Sailaksen lähtökohdat olivat parhaimmillaankin niukat. Hän syntyi juuri II maailmansodan päätyttyä maalaisympäristöön Nivalaan Pohjois-Pohjanmaalle. Raimosta tuli seitsenlapsisen katraan jatke. Töitä nuorimies teki maanmittarin ja sähköyhtiön apurina.

Leipä oli niin kapea, että yliopisto-opintonsa mies sai vaivoin rahoitettua kesätienesteillä ja stipendeillä, joita vasta muodostuva hyvinvointivaltio jakoi lahjakkaille ja köyhille opiskelijoille. Selvää lienee se, että ilman hyvinvointivaltion interventiota Raimo Sailas olisi jäänyt vaille korkeakoulututkintoa.

Sailas pääsi opintojensa ohella töihin Tilastokeskukseen, mistä hän loikkasi jo vuonna 1971 valtiovarainministeriöön. Taskuun tarttui myös SDP:n puoluekirja. Päätökseen vaikutti miehen mukaan ”suvun perinteet”. Ura lähti nousukiitoon, mutta julkisuus seurasi perässä vasta 20 vuotta myöhemmin.

Lama-ajan profeetta

1990-luvun alussa Suomi syöksyi historiansa syvimpään lamaan. Maan talouspolitiikka oli ollut vuosikautia virheellistä, eikä itse laman hoidosta voi antaa paljon parempaa arvosanaa. Kun ulkopuolelta lähes kaikki talousinstanssit neuvoivat olemaan leikkaamatta liian rajusti, tehtiin Suomessa täysin toisin kuin esimerkiksi Ruotsissa ja annettiin pelkän leikkurin puhua. Myötäsyklisen talouspolitiikan tulokista on myöhemmin keskusteltu paljon. Mies kaiken tämän takana oli pitkälti valtiovarainministeriön budjettiosaston päälliköksi noussut Raimo Sailas.

Porvarihallituksen leikkauslista vuodelta 1992 olikin pitkälti oikeistodemariuden ruumiillistuman Sailaksen käsialaa. Sailas itse on kommentoinut silloisia päätöksiään uransa tärkeimmiksi. ”Soitin hälytyskelloja ja osasin avata suuni.”

Sailas esiintyi 1990-luvun alussa mediassa synkin sävelin. Hänen mukaansa Suomi ei nousisi lamasta vuosikausiin, vaan oli valmistauduttava jopa

“ Demokraattisesti valitun ko-
neistomme ulkopuolelta tullee-
na virkamiehenä Sailas pääsi
ohjaamaan tiukasti viiden eri
hallituksen talouspolitiikkaa.

vuosikymmenen kurjuuteen. Arviot menivät lop-
ulta rankasti pieleen, kun maa lähtikin pian laman jäl-
keen ennenaikemättömän talousnousun tielle.

Sateenkaarihallituksen taustapiru

Sailas nousi pysyväksi valtiosihteeriksi vuonna 1995. Niinpä hän pääsi vaikuttamaan voimakkaasti Lip-
posen sateenkaarihallitusten talouspolitiikkaan. Es-
imerkiksi Arja Alhon mukaan valta liukui varsinkin
Sauli Niinistön valtiovarainministeriyden myötä yhä
selvemmin virkamieskvartetille Raimo Sailas, Johnny
Åkerholm, Erkki Virtanen ja Martti Hetemäki.

Voisi sanoa, että Sailas pääsi toimimaan Lipposen
ja Niinistön suojissa mielensä mukaan. Mielessään
hänellä olivat yhä leikkaukset, vaikka valtiontalous
oli jo selvästi tokenemassa lamasta. 1990-luvun lop-
puun mennessä suomalainen sosiaaliturva jäätyi, tu-
loerot alkoivat kasvaa maailmanennätysvauhtia ja
terveyserot levenivät. Sailas kiteytti oman ajattelunsa
sanomalla olevansa hyvinvointivaltion puolustaja,
muttei kilpikonnapuolustaja. Hän pelkäsi sanojensa
mukaan järjestelmän tuhoavan itse itsensä.

Sailas vakiinnuttaa asemansa 2000-luvulla

Hallitukset ovat vaihtuneet, mutta yksi on pysynyt.
Raimo Sailas on säilynyt valtiovarainministeriön
kovanaamana, jota jokainen ministeri on tottunut
nöyrästi kuuntelemaan.

Näyte Sailaksen vallasta olivat vuoden 2004 TUPO-
neuvottelut. Neuvotteluiden tuloksena tehtiin merkit-
tävä suurituloisten veroale, mihin myös demareiden
vuotavaksi haavaksi jäänyt varallisuusveron poisto

kuului.

Sailasta pidettiin kuvion pelintekijänä, joka os-
asi sitoa demareiden kädet tuuppaamalla veroalen
TUPO:n kokonaisratkaisuun. Jos vastusti varallisuus-
veron poistamista, vastusti samalla koko TUPO:a. Op-
positiossa ollut Kokoomuskin hämmästeli ja kummas-
teli, kuinka punamultahallitus toteuttaa sen poliittista
ohjelmaa, vaan olisiko sittenkin ollut oikeammin sa-
noa, että hallitus toteutti Raimo Sailaksen ohjelmaa?

Uusi talouskriisi – vanhat lääkkeet

Finanssikapitalismin karilleajo 2008 ei ole juuri lii-
kuttanut Sailasta. Hänen talouspolitiikkansa ratkaisut
ovat samat kuin 20 vuotta sitten: vaihtoehtoton leik-
kausohjelma, jossa ei mietitäkään elvytystä. Sailas on
myös saanut erittäin vahvan jalansijan julkisessa kes-
kustelussa. Kuvaavana voi pitää HS:n pääkirjoitusta
tältä keväältä, jossa ihmeteltiin Urpilaisen talous-
politiikkaa: ”Yleensä ministerit ovat uskoneet, mitä
Sailas sanoo”.

Sailas itse on esiintynyt nykykriisinkin aikana
pragmaattisena taloustietäjänä, jonka tehtävä on tuo-
da kansan silmältäväksi julkisen talouden madonlu-
vut. Hän kieltää toistuvasti tekevänsä ”politiikkaa”,
eikä suostu haastetuksi haastatteluissa. Ehkä Sailak-
sella on huonoja muistoja esimerkiksi vuoden 2004
hyvinvointivaltion tulevaisuutta käsitelleestä paneel-
ista, jossa johtavat sosiaalipolitiikan tutkijat kyselivät
häneltä, mihin tutkimustuloksiin mies nojaa väitteen-
sä hyvinvointivaltion itsetuhosta. Sailas joutui tällöin
nöyrästi myöntämään, ettei nojaa mielipiteitään tutki-
mustuloksiin, vaan ”omiin havaintoihinsa”.

Tosiasiasa Sailasta eivät ainakaan toimittajat tun

nu uskaltavan haastaa. Hänen edessään ollaan hiljaa ja kuunnellaan.

Kun hallituksen budjettineuvottelut päättyivät 2,4 miljardin kompromissisopeutuksiin olisi Sailas vaatinut yhä lisää, vähintään viittä miljardia. Sittemmin hän on kuitenkin ministeriönsä omien yhä valoisampien ennusteiden myötä myöntynyt antamaan nykyhallitukselle sen talouspolitiikasta arvosanan 8-9. Kylmää ajatella, miten iso takaisku 5-7 miljardin leikkaaminen olisi ollut kotimarkkinoiden kulutusvoimalle.

Edessä viimeinen puolitoista vuotta Sailasta

Syöpäkään ei ole pysäyttänyt Raimo Sailasta. Hän palasi sairausloman jälkeen valtiovarainministeriöön isännän ottein. Puolentoista vuoden päästä kunniatohtori Nivalasta lähtee kuitenkin eläkkeelle.

Minkälaisen perinnön Raimo Sailas sitten jättää?

Demokraattisesti valitun koneistomme ulkopuolelta tullessa virkamiehenä Sailas pääsi ohjaamaan tiukasti viiden eri hallituksen talouspolitiikkaa. Kyse on nimenomaan sanan talouspolitiikka toisesta osasta, politiikasta. Ymmärsi Sailas sitä itse tai ei on hänen toimillaan ollut poliittinen hintansa. Voisi kysyä, onko "sailasmainen" tapa ajatella hyvinvointivaltio numeerisesti "etuautomaatiksi" vienyt siltä legitimin pohjan? Ehkäpä tämä on juuri se perintö, jonka hyvinvointivaltion rakentamisen ja purkamisen vuosikymmenet nähnyt Raimo Sailas ajatteluumme jättää. **W**

“Tosiasiasa Sailasta eivät ainakaan toimittajat tunnu uskaltavan haastaa. Hänen edessään ollaan hiljaa ja kuunnellaan.

Opiskelijan ääni

demarinuoret ja demariopiskelijät ajavat mm. seuraavia asioita:

- Opintotuki on päivitettävä vuoden 2011 tasolle. Se on myös sidottava indeksiin
- Maksuton koulutus on säilytettävä
- Opiskelijoiden henkiseen ja fyysiseen jaksamiseen on kiinnitettävä enemmän huomiota
- Julkista liikennettä on kehitettävä ja lippujen hintojen oltava kannustavia suhteessa autoiluun
- Jokaiselle nuorelle on taattava opiskelu/harjoittelu/työpaikka

Jokaisella ihmisellä on oltava oikeus tehdä työtä, asua, rakastaa, perustaa perhe ja opiskella riippumatta taloudellisesta asemasta, etnisestä taustasta tai seksuaalisuudesta. Jokainen voi vaikuttaa omassa arkipäivässään ja parhaiten se käy yhdessä samalla tavalla ajattelevien ihmisten kanssa. Yhdessä pyrimme kohti oikeudenmukaisempaa ja tasa-arvoisempaa yhteiskuntaa.

DEMARI
NUORET

WWW.LOUNAISUOMENDEMARI NUORET.FI

WWW.TOSY.FI

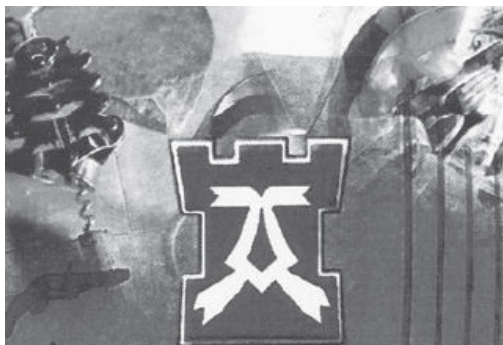
vasemmistonuoret
kaduilla ja kabineteissa

ainua tarvitaan, sillä

on hyvä maailma
mahdollinen

vs-vanu.fi

vasemmistonuoret.fi

Erikokoisia juhlahuoneistoja

Ei erillistä tilavuokraa
Erinomainen ruoka

Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat

Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin
ja muihin opiskelijatilaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.

Puh. 2511122, 0400-487167

turun.upseerikerho@kolumbus.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
tilausravintola

Vänrikinkatu 4
20500 Turku

REILU JUOMINEN
EDISTÄÄ
HENGITYSTÄ

Räventola
PROFFAN
KELLARI
REHTORINPELLONKATU 6
PUH. 250 5515

Politiikkaa Yliopistonmäen toisella puolen

TEKSTI: TARU SUOJARANTA

Turun yliopiston politiikan tutkimuksen opiskelijat tunnustavat avoimesti väriä, mutta onko poliittisuus piilossa Åbo Akademiassa?

KLUBILAISET pitävät politiikasta. Mikä tahansa ainejärjestömme organisoima tilaisuus onkaan kyseessä, jossain vaiheessa saapuu hetki, jolloin eri puolueiden äänitorvet avaavat sanaiset arkkunsa näkemyksistään ajankohtaisiin poliittisiin kysymyksiin. Olen todistanut satsijakoilla kuulua raivokasta väittelyä perustulomallista, Budapestin kaduilla kajahtavaa argumentointia kuntaliitosten kamaluudesta sekä toimistolla kahvikupin äärellä käytyä keskustelua kansanedustajien blogikirjoituksista.

Vieraillessani ystäväainejärjestömme Statsvetenskapliga Klubbenin tapahtumissa en ole vielä törmännyt vastaavanlaiseen poliittisten mielipiteiden kirjoon. Keskustelut kansliassa pyörivät usein kandidistuksessa, kesäsuunnitelmissa sekä edellisviikon juhlissa, eli lyhyesti sanottuna opiskelijan normaalissa elämässä. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta ei SF-klubbenin toiminnassa pyöri mukana avoimesti omaa poliittista kantaansa toittavia opiskelijoita. Onko poliittisuus piilossa Åbo Akademin arkipäivässä,

vai löytyykö kielimuurin takaa muutakin kuin Ruotsalainen Kansanpuolue?

”Kielipolitiikka on jo kulunut aihe”

Åbo Akademin ylioppilaskunta Kåren edustaa koko Åbo Akademiä, ja aivan kuten rakas ainejärjestömme myös SF-klubben on saanut ylioppilaskunnan tärkeille paikoille omaa jäsenistöään. Edustajiston puheenjohtaja Matias Kallio on yksi politiikassa vahvasti mukanaolevista SF-klubbenilaisista. Neljännen vuoden kansainvälisen oikeuden opiskelija toimii niin Ruotsalaisen Kansanpuolueen nuorisojärjestön Svensk Ungdomin liittohallituksessa kuin myös saman organisaation opiskelijaliiton Liberaalit Opiskelijat LSK:n puheenjohtajana.

Ruotsinkielisessä Suomessa molemmilla itse puoluetta liberaaleimmilla nuorisojärjestöillä on tärkeät paikkansa: Svensk Ungdomin jäsenmäärä hipoo melkein viittätuhatta, kun taas LSK on esimerkiksi Kårenin edustajiston suurin ryhmä. Kallion

“Myös yliopistoissamme on eroja poliittisuuden korostamisessa.

mukaan nuorisojärjestöjen ajamista asioista ruotsin kielen aseman parantaminen ei nouse edes paalupaikoille, ja tulevan liittokokouksen käsittelyyn tulevista kahdestakymmenestäviidestä aloitteesta vain kaksi on kielipoliittisia.

”Otamme kantaa Helsingin yliopiston kaksikielisiin tutkimuksiin sekä vaadimme Yleisradiolta lisää tarjontaa eri kielillä”. Svensk Ungdom pyrkiikin pääasiassa edistämään demokraattista ja tasa-arvoista yhteiskuntaa, jossa suvaitsevaisuus eri ryhmiä kohtaan voittaa ajatuksen ”meistä ja heistä”.

”Keskustelua liittokokouksessa tulee olemaan Suomen lakiin kirjatusta kohdasta sukupuoltaan vaihtavien pakkosterilisaatiosta ja siitä, kannattaako Svensk Ungdom tästä laista luopumista”, Kallio mietiskelee.

Kårenin edustajistossa ei nähdä samanlaisia poliittisia väittelyitä kuin omassa ylioppilaskunnassamme, vaikka edustajia salissa istuu myös vihreitä, sosiaalidemokraatteja sekä vasemmistoa. Puheenjohtajana Kallio kokee päätösten muotoutuvan valtaosin yhteisymmärryksessä eri ryhmien välillä, eikä suuria kiistoja edustajiston sisällä ole vielä nähty. Kallion mukaan tähän mennessä polttavin kysymys on koskenut ylioppilaskunnan tehtäväkentän laajuutta:

”Vihreät ja vasemmisto haluaisivat Kårenin ottavan suuremman roolin sekä kuntatasolla että myös arvokeskustelun johtajana, mutta muut ryhmitymät ovat tyrmänneet ehdotukset ja halunneet keskittyä juuri opiskelijoiden edunvalvontaan ja ylioppilaskunnan toiminnan kehittämiseen.”

Päiväpolitiikointia ja yliopistojen vertailua

SF-klubbenin poliittisuuteen palatessa Kallion oma näkemys on se, ettei ainejärjestön keskusteluissa politiikka ole ideologisessa mielessä niin kiinnostavaa verrattuna esimerkiksi päivänpolitiikkaan. Opiskelijajoukko ei kiistele raivokkaasti omista poliittisista näkemyksistään mutta Kallio ei kuitenkaan laittaisi tätä vain sen stereotypian piikkiin, että kaikki SF-klubbenilaiset kannattavat RKP:tä.

”Yli puolet sattumanvaraisesti valitusta ainejärjestömme opiskelijasta äänestäisi varmaankin RKP:tä”, Kallio veikkaa, ”mutta myös muita vaihtoe-

htoja on. Kaikille RKP ei ole se oikea, ideologisesti samoilla linjoilla oleva puolue”. Tämän allekirjoittavat myös SF:n nykyinen puheenjohtaja Lotta Metsärinne sekä ainejärjestön viime vuoden puheenjohtaja Raine Katajamäki. Metsärinteen mukaan RKP kieltämättä on suosituin puolue ainejärjestön sisällä, eikä näin ollen suuria arvokeskusteluja pääse syntymään kahvipöydässä. Kuitenkin molemmat huomauttavat joidenkin opiskelijoiden pitävän puolueen ja sen nuorisojärjestöjen toimintaa jopa aivopesevänä, ja näin ollen RKP:n kannatus on vallitsevaa stereotypiaa pienempi.

Metsärinteen mukaan myös yliopistoissamme on eroja poliittisuuden korostamisessa. Åbo Akademin valtio-opin professorit eivät ota puoluepolitiikkaa esille luennoillaan, jolloin jo ensimmäisistä kursseista lähtien keskustelua aiheesta ei kannusteta. Lisäksi jo pääsykoevaiheessa monet Åbo Akademiin pyrkivät nuoret kokevat sisäänpääsyn helpoksi, jolloin he eivät tutki poliittista uutisointia pärjätäkseen pääsykokeissa.

Myös SF:n viime vuoden puheenjohtaja, nykyinen Kårenin hallituksen puheenjohtaja Raine Katajamäki hakee selitystä ainejärjestöjemme edustamista laitoksista ja tiedekunnista. SF-klubbenin jäsenet edustavat kuitenkin kaikkia Åbo Akademin yhteiskuntatieteellisen opiskelijoita, jolloin valtiooppi ja sen poliittinen painotus on vain yksi opiskelukohte esimerkiksi sosiologian ja hallintotieteiden ohella. Näin ollen myöskään pääsykoe ei mittaa samalla tavalla ajankohtaisten poliittisten asioiden tuntemista kuin esimerkiksi Turun yliopiston valtio-opin pääsykoe.

Yksiselitteistä syytä SF:n poliittiselle harmaudelle ei lopulta kukaan SF:n toimintaa lähi-etäisyydeltä tarkastelevista opiskelijoista osaa nimetä. Kuitenkaan mistään poliittisesta tyhjiöstä ei voi nimeksikään puhua. SF-klubben on esimerkiksi järjestänyt jo vuosien ajan väittelyiltoja, jotka ovat nostaneet esille jäsenten valtavat tietomäärät ja nokkelat argumentointitaidot. Metsärinne on myös huomannut, kuinka jäsenistö on yhä enenevässä määrin kiinnostunut politiikasta, ja puheenaiheena se onkin valtaamassa tilaa juhlimiselta ja muilta opiskelijaelämän riemuilta. Onko omalle ainejärjestöllemme käymässä täysin päinvastaisesti jää nähtäväksi, mutta selvää on se, että yliopistopolitiikka hautautuu muiden puheenaiheiden alle vappuviikon ajaksi. **W**

Harrastajan monet kasvot TYYssä

Teksti: Nina Savela

syynissä
erikoiset
alayhdistykset

Nykyaikaisella kaupunkilais-opiskelijalla ei harrastemahdollisuuksista ole puutetta. Pelkästään yliopiston tarjoamiin erilaisiin harrastusyhdistyksiin osallistumalla kalenterinsa voi täyttää äärimmilleen. Valikoimasta löytyy vanhemman ikäluokan mieleen olevaa toimintaa, kuten kuorolaulua, tanssia ja partiotoimintaa. Toisaalta omille isovanhemmillekin vieraammaksi olisi jäänyt sijoittaminen, Nintendon naputtelu, raskas musiikki, sekä viiksiin liittyvä toiminta. Toimittaja otti viikon ajan selvää hieman erikoisimmista alayhdistyksistä. Matkan varrella rikottiin monia myyttejä ja stereotypioita niiden toiminnasta.

Turun Akateeminen viiksiseura

Nettisivut antavat hyvin vähän osviittaa ryhmän toiminnasta, joten luon kuvan pöydän ääreen kokoontuneista pitkät ylöspäin sojottavat viikset omaavista pukuherroista. Oleelliseen osaan toimintaa liittyy viiksikampa ja viiksivaha. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen on lähinnä kiivasluonteista debaattia Helsingin Sanomista luetuista päivänpolttavista uutisista.

Luulen viiksi-seuran löytämisen olevan helppoa, mutta pienen kiertelyn jälkeen istun lannistuneena alas. Kävelen kuitenkin sattumanvaraisesti viereisen pöydän luokse. Pöydän nimikyltti kertoo, että olen löytänyt oikeaan paikkaan. Pöydässä istuva viiksekäs herra esittäytyy Hannu Ala-Ollaksi, Turun akateemisen viiksiseura ry:n viiksmarsalkaksi.

Turun akateeminen viiksiseura on ehtinyt vasta kahden vuoden ikään, mutta on jo nyt erittäin aktiivinen toimija 40:nellä jäsenellään. Se pyrkii yhteiskunnallisen vaikuttamisen lisäksi ajamaan viiksitetoutta, jonka edistämiseksi pyritään kaatamaan negatiiviset kuvat viiksistä. Sitä on esimerkiksi viiksekkäiden miesten tasa-arvon ajamista kampuksella, sillä viiksien kantajan on usein mieletty oleva epäsiisti tai jopa rikollinen. Hitlerin ja Charlie Chaplinin edustama viiksi-tyyli on kadonnut maailmasta lähes tyystin. Ala-Ollan mielestä viikset ovat myös menettäneet yhteiskunnallista asemaansa, sillä ennen diktaattoriksi ei valittu ilman komeita viiksiä, kun taas Suomen presidenteistä Niinistön myötä viiksettömät presidentit

ovat kirimässä viiksellisiä lukumäärällään.

Tilausta siis tällaiselle seuralle on yhteiskunnallisellakin tasolla. Mutta mitä konkreettista seura sitten tekee viiksitetoutisuuden lisäämiseksi? Ala-Olla alkaa luetella nopeaan tahtiin erilaisia menneitä ja tulevia tapahtumia. Ensinnäkin seura jakaa joka vuosi kunniainninan ”Viiksensä kunniakkaasti kantavalle ja tasa-arvoa edistävälle” henkilölle. Viime vuonna kyseisen kunnian sai Proffan kellarin omistaja Teppo Toivanen ja tänä vuonna Vuoden Viiksiksi 2012 valittiin Hannu Hurme. Toukokuun viidennen päivän Ala-Olla julistaa valtakunnalliseksi viiksi-päiväksi, jolloin suunnitteilla on liimata Posankallekin omat mahdollisimman tuulenpitävät pensselit. Joka-vuotiset viiksibileet, luonnollisesti viiksi-teemalla, kutsuvat kiinnostuneita juhlimaan. Haastattelun aikana tulee kuitenkin selväksi, ettei Akateeminen viiksi-klubi ole vain viiksellisten etuoikeus. Tasa-arvoa edistämään on viiksi-klubin keskuudessa ajateltu järjestettäväksi ”Viikset ja tissit”-aiheisia bileitä ja onhan kerhossa myös oma ryhmittymänsä viiksettömille, niin kutsuttu ”Nutiuhuuli-kerho”. Viime vuonna TYYn avajaiskarnevaaleissa klubi lanseerasi konseptin omien sisäisten viiksien löytämisestä, missä jokainen sai leikata pahvista itselleen omat viikset. Siinä missä naiset leikkasivat rohkeasti kaikenvärisiä viiksiä, miehet tyytyvät usein perinteiseen mustaan. Tämä herätti innostusta varsinkin psykologian opiskelijoiden keskuudessa. Viiksissä on siis kyse enemmänkin oikeanlaisesta asenteesta kuin siitä, millaiset huulenlämmittimet naamaa koristavat, vai onko sellai-

sia siunaantunut laisinkaan.

Kun kysyn mahdollisesta excursiosta, Ala-Olla antaa hyvin ilmeisen vastauksen. Minnepä muualle viiksikerho matkaisi kuin Daliwaxin tehtaalle, suomalaiselle viiksivahatehtaalle. Kerhossa on ollut puhetta myös viiksivahapajan järjestämisestä, missä tätä viiksellisten suosimaa tuotetta valmistettaisiin itse. Ala-Olla tosin sanoo käyttävänsä vahaa vain juhlatilaisuuksista. Viiksikamman hän kyllä omistaa, mutta sitä varten viiksiä on kasvatettava vielä lisää. Omaksi viiksi-idolikseen kautta aikojen hän mainitsee Nietzshen.

Yhteiskunnallista vaikuttamista tapahtuu toki myös keskustellen, varsinkin silloin tällöin järjestetyssä Viiksi-saunassa, mikä sai alkunsa siitä, että varapuheenjohtajalla sattui olemaan paljon lunnastamattomia saunavuoroja. Kuitenkin seura pyrkii olemaan epäpoliittinen. Seuran viimeisimmillä vuosijuhlilla yhtenä ohjelmanumerona oli nimittäin kiinnittää Haaviston viikset Niinistölle. Vaikka viiksi-seura on varsin vapaamielinen ja kaikille avoin alayhdistys, myös viiksiä vastaan rikkoneita kohtaavat toimenpiteet. Eräs jäsen nimittäin ajoi viiksensä sopimuksena tämän tyttöystävän tupakkalakosta, joka lopulta kesti vain kaksi viikkoa. Tällaisia rikkomuksia vastaan perustettiin eräänlainen viiksinkvisitio, jolla on omat keinonsa osoittaa tyytymättömyyttään.

- Punaiset viikset ovesa takaavat etteivät naapuritkaan enää uskalla puhua, Ala-Olla täsmentää.

KY-Kasino

Nettisivujen mukaan KY-Kasino keskittyy sijoittamisen ja säästävällisen elämäntavan maailmaan. Osallistun Kasinon keskiviikkokahveille, joissa niin ikään nettisivuilta saamiene tietojen mukaan keskustellaan päivänpolttavista talouden puheenaiheista. Ennakkokäsityksissäni Armanin pukuihin sonnustautuneet business-miehet kokoontuvat juomaan kahvia ja puhumaan talous-jargoniaa. Tärkeimmässä roolissa on se, kuka on sijoittanut mihinkin, kuinka paljon ja millä tuotolla. Sijoittamiseen itsessään liittyy jotain hämärää. Täysin poikkeuksetta.

Kokoushuoneen pöydällä on kasa lehtiä, kuten Kauppapolitiikka, Arvopaperia ja Kauppalehteä. Kahvittelu aloitetaan pienimuotoisella esitelmällä kullan arvon kehitymisestä. Keskustelu muistuttaa kansantaloustieteessäkin olleita aiheita, ennakkokäsitys siis sijoituksilla pröystäilyllä osoittautuu virheelliseksi. Lopuksi väittelyä herättää poraamiseen ja pumpaamiseen liittyvät seikat – tosin nyt puhutaankin maakaasusta.

Esitelmän jälkeen juttelen

Valtteri Peltosen, KY-Kasinon rahastonhoitajan, sekä Juuso Salorannan, yrityssuhdevastaavan, kanssa. KY-Kasino rekisteröitiin omaksi yhdistykseksi vuonna 2008 nimellä Turun Akateemiset Arvopaperisäästäjät ry. Tätä ennen yhdistys on kuitenkin toiminut pitkään toimijaryhmänä Turun kaupakorkeakoulun ylioppilaskunnan alaisuudessa. Tosin yhdistys on välissä ehtinyt taukoillakin ja on sen jälkeen noussut uudestaan. Niin sanottuja maksavia jäseniä yhdistyksellä on noin 70, mutta jäsenmaksu ei ole mikään ehto kahvitteluhetkiin ja muuhun toimintaan osallistumisessa. Yhdistys on järjestänyt aktiivisesti excursioita muun muassa Alfred Bergin Skandinaaviseen pohjoismaiseen omaisuudenhoidoyhtiöön, Koneelle, Fortumille, sekä UPM kymmenen konttoriin. Lisäksi Saloranta mainitsee Pankki-illat Turussa, joita järjestetään neljä vuodessa. Omalla aktiivisuudellaan vierailut voivat poikia myös arvokkaita suhteita. Pankkivierailuilla tulee vastaan joitakin pankin työntekijöitä, jotka ovat myös Kasinon entisiä jäseniä.

Tartun heti ennako-oletuksieni mukaisesti rahastonhoitajan virkaan. Peltonen korjaa kuitenkin heti yleisen olettamuksen siitä,

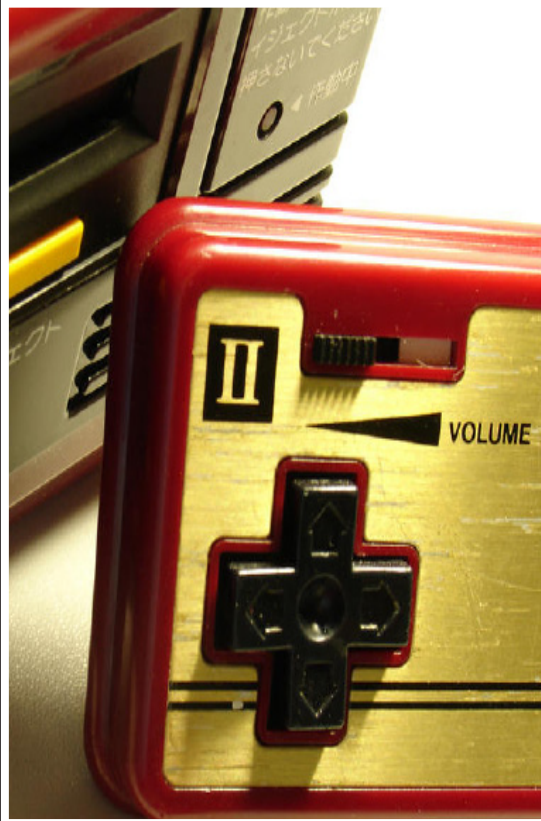
että yhdistyksellä olisi oma salkku hoidettavanaan. Erillisestä jäsen-salkusta on ollut puhetta lähes vuosittain, mutta sellaisen perustaminen vaatisi suuren työmäärän ja myös byrokraattisia toimia. Saloranta kuitenkin mainitsee mahdollisuuden virtuaalisalkkuun, jota jäsenistö katsoisi aina kahvihetkien yhteydessä lähinnä opetusmielessä. Aktiivisesta kaupankäynnistä saattaa näet koitua kohtuuttomia kuluja suhteutettuna käytettävissä olevaan pääomaan. Oikea salkku voi täten osoittautua liian kalliiksi hankinnaksi opiskelijayhdistykselle.

Yhdistyksen toiminnassa Nordea toimii mukana hyvässä hengessä muun muassa lähettämällä jäsenistölle aamuraportin sisältäen makroanalyysia kehittyvistä markkinoista, sekä osakkeiden ostosuosituksia. Tarkkasilmäisimmät voivat huomata Nordean mukanaolon myös keskiviikkokahvien kahvikupeista. TYYn avustukset ovat yhdistykselle tärkeitä esimerkiksi excursioiden matkakulujen kattamisessa.

- Jos se hieman pehmentää meidän imagoa, niin alussa me jouduttiin ostamaan Lidlin kahvia kun oltiin niin köyhiä, Peltonen toteaaakin myöhemmin.

Yhdistyksen toimintaan kuuluu

“Alussa me jouduttiin ostamaan Lidlin kahvia kun oltiin niin köyhiä.”

keskiviikko-kahvien lisäksi myös muun muassa hallituksen vappupiknik, sekä ”Salkut saunassa”-ilta, nimensä mukaisesti tapahtuma, jossa saunan lauteilla keskustellaan erilaisista taloudellisista kysymyksistä, kuten myös muista elämän aihealueista. Uusille opiskelijoille KY-Kasino esittelee toimintaansa niin sanotussa ”Pupu-infossa”. Mukaan toimintaan yhdistys rohkaisee varsinkin niitä, joita kiinnostaa sijoittaminen ja sijoituksille paremman tuoton hankkiminen. Oma Venäjä-rahastonikin on jo vuosia ollut pahasti miinuksella, joten tällaisille neuvoille voisi olla tarvetta. Mihin sitten kannattaa tällä hetkellä sijoittaa?

- Olisin rikas mies jos tietäisin, Peltonen muotoilee.

- Sijoittakaa simaan ja munkkeihin, Saloranta lisää vappua silmällä pitäen.

Kristallipallo on siis tällä hetkellä hieman sumea. Yhdistyksen

toimintaan kannattaakin ”eksyä käymään”, eikä omaa tietämättömyyttään tarvitse pelätä. Yhdistyksen toimijatkin ovat alan perusharrastajia ja keskiviikkokahvien parasta antia on juuri taloudellisista aihepiireistä keskustelu, sekä tietojen vaihto.

Kotona katson vielä Yhdistyksen nettisivuilla olevan videon, mistä ei puutu pukumiehiä ja kalliita menopelejä. Yhdistys tiedostaa näin itseironisesti ja huumorin varjolla heihin kohdistuvat ennakkoluulot yltiörikkaasta elämäntyylistä. Loppupäätelmä kuitenkin on, että KY-Kasino koostuu perus-opiskelijoista, joita vain sattuu kiinnostamaan säästäväinen elämäntapa. Miksipä ei siis koittaisi kerryttää hieman korkoa sille omalle pääomalleen?

Academic Nintendo Club

Yhdistyksen nettisivut antavat viitteitä pikselilirikasta menosta, käsittelemättömästä koodikielestä, sekä nostalgiaa. Saavun Turkusaliin aikeenani osallistua Akateemisen Nintendo-seuran järjestämään peli-iltaan. Paikalle onkin kertynyt jonkin verran väkeä ja edessäni oleva kulmikas reppu viittaisi sisältävän jonkinlaisen pelikonsoolin. Itse en pysy keskustelun termistössä mukana. Lopulta puheenjohtaja Paavo Maanpää saapuu paikalle ja avainten lisäksi kaivaa taskustaan pokepallon muotoisen Tamagotchilta näyttävän laitteen. Tamagotchi muistuu mieleen takavuosien virtuaalilemmikkinä, joka oli kuuminta omaisuutta varsinkin 90-luvun loppupuolella. Olen siis ilmeisesti oikeassa paikassa.

“ Olemme sosiaalisesti rampautuneita pelinörttejä, joten emme oikein lähde mihinkään.

Kulmikkaasta repusta ei paljastukaan pelikonsolia, vaan kasa johtoja. Johtoja tulee esiin myös muista kasseista. Johtoja on joka puolella, kuten myös erilaisia pelejä. Läheiselle pöydälle asennetaan vanha Nintendo-konsoli ja pian monotoniset peliäänet täyttävät salin. Konsoleita on useampia vanhoista uusiin. Pelaamaan tullut jäsenistö ja muu porukka keskittyisi paljon mielummin pelikoneilla näpyttelyyn, kuin vastaamaan haastattelijan mielikuvituksettomien kysymyksiin. Lopulta Maanpää kuitenkin suostuu tehtävään.

Akateeminen Nintendo-seura juhli vastikään 5-vuotis vuosijuhliaan. Yhdistys järjestää pääsääntöisesti kerran kuussa peli-iltoja, joiden teema vaihtelee. Yhdistys on järjestänyt muun muassa Mario Kart-turnauksen, sekä tappelupeli-turnauksen. Peli-iltoihin pelejä tuovat niin hallituslaiset kuin jäsenetkin ja vanhimmat pelikoneet hankitaan yleensä internetistä. Maanpää itse omistaa Gamecuben, Game Boy Advancen, 2 DS:ää, Nintendo Wiin, Playstation kakkosen, sekä Xbox 360:nen. Laitteisto-arsenaalista huolimatta opiskelu vie aikaa pelaamiselta. Hiljattain yhdistys järjesti lisäksi

peliaiheisen elokuvaillan, joissa elokuvina olivat King of Kong sekä Professor Layton. Excursioista Maanpää mainitsee Helsingin Yliopiston Pelaajien (HYPE) pelituraukset.

- Olemme sosiaalisesti rampautuneita pelinörttejä, joten emme oikein lähde mihinkään, Maanpää sanoo.

Tämä tiivistää hienosti yhdistyksen itseironisen luonteen. Akateemisessa Nintendo Clubissa ei tarvitse pelätä leimaantumista miksikään. Riittää kun vain tulee paikalle viettämään rentoa iltaa pelien parissa. Paikalle on myös eksynyt naisedustajia, jotka ovatkin Maanpään mukaan säännöllisiä kävijöitä peli-illoissa, toisin kuin stereotypinen kuva voisi olettaa.

Koska nörtit eivät oikein välitä vappuilusta, ei silloin ole luvassa suurempia pelitapahtumia. Tosin yhdistys on perinteisesti ottanut osaa Conklaaviin, rooli- ja lautapelitapahtumaan, sekä TYYn avajaiskarnevaaleihin. Tapahantumista yhdistys tiedottaa nettisivuillaan, sähköpostin kautta, sekä muun muassa julistein. Rennosta ilmapiiristä kielii myös se, että kertaluontoisen liittymismaksun suorittamalla voi saada ainaisen

jäsenyyden klubiin.

Haastattelun loputtua keskustelu kääntyy emulaattoreihin ja muihin peliaiheisiin termistöihin, jolloin toimittajan on aika astua ulos Turkusalista keväiseen iltaan.

Turun yliopiston raskaan musiikin ystävät

Raskaan musiikin ystävästä tulee vääjäämättä mieleen joukko Jouni Hynyseltä näyttäviä hemmoja, jotka kokoontuvat oluen äärelle kuuntelemaan heviä nupit kaakossa, pitkä tukka edestakaisin liehuen, sekä pirunsarvi-käsimerkki ojossa.

Turun yliopiston raskaan musiikin ystävät TYRMY ry on ehtinyt toimia jo vuodesta 2002. Se järjestää säännöllisesti bändi-iltoja muun muassa S-Osiksella sekä peli-iltoja, teemasitsejä, bileitä ja saunailtoja. Kun tapaan yhdistyksen puheenjohtajan Tuomo Liljenbäckin, en voi heti olla pistämättä merkille tämän pitkiä hiuksia ja partaa. Liljenbäck kuitenkin kertoo, että pitkät hiukset ja parta eivät ole yhdistyksen jäsenistöä ratkaisevasti yhdistävä tekijä ja

se koostuukin suhteellisen tasaisesti sekä mies- että naispuolisista raskaan musiikin faneista. Nettisivujen mukaan TYRMY ei hyljeksi eikä suosi mitään erityistä raskaan musiikin alalajia, vaan jäsenistöä löytyy myös konemusiikin ystäviä. Tosin Liljenbäck huomauttaa, että konemusiikista pitävälle on tarjolla myös oma yhdistyksensä Turun elektronisen musiikin ystävien ystävät. Jäsenistöä TYRMY:llä oli viime vuonna noin 150, ja lisäksi sillä on kuusi aktiivista veljesseuraa eri puolilla Suomea, mikä kertoo raskaan musiikin suosioista.

Yhdistyksen nettisivuilla mainostetaan ”pääsiäisenpohjustuskännejä” ja ”rässisitsien jatkoja”. Liljenbäck kuvailee tapahtumia lähinnä rennoiksi kokoontumisiksi, joissa toisinaan ”kuppi maisuu”. Juhlia yhdistää kuitenkin raskaan musiikin teemat. Tämä on nähtävissä esimerkiksi vuosijuhlissa, jotka järjestetään kevyesti perinteistä akateemista kaavaa mukailen ja 80-luvun rock-metalliklassikoita myötäillen. Vaikka tapahtumissa on mukana raskasta musiikkia, ihan ennako-oletuksieni mukaisia musiikinkuunteluitamia ei varsinaisesti ole. Tosin yhdistys järjestää keikkailtoja, joissa esiintyy yhden tunnetumman

nimen lisäksi muutama pienempi bändi. Viimeksi keikalla S-Osiksilla olivat muun muassa De Liriums Order, Korpikuusen Kyynel ja Sisin. Ihan Amorphiksen kaltaisiin suuremman luokan bändeihin yhdistyksellä tuskin on varaa, mutta aloitteleville bändeille soittaminen TYRMY:n tapahtumissa voi olla ainutlaatuinen kokemus. Yksi tapahtumista pistää kuitenkin silmään: hevikaraoke. Hevin ja karaoken yhdistäminen voi äkkiseltään tuntua erittäin oudolta yhdistelmältä, mutta Liljenbäckin mukaan jäsenistöä löytyy erittäin taitaviakin karaoke-laulajia, jotka pääsevät äänialallaan hyvin korkealle ja matalalle. Karaokepaikkana toimii usein Silver Moon-ravintola tai jonkin jäsenen koti. Myöhemmin syksyllä on luvassa akateeminen heviristeily, jonne saapuu raskaan musiikin ystäviä ympäri Suomea.

Yhdistyksellä on myös myytävänä niin paitoja, hihamerkkejä, kuin myös kalentereita. Liljenbäckin esittelemä kalenteri ei kuitenkaan, onneksi tai epäonneksi, ole ihan perinteinen hevi-aiheinen poikakalenteri, vaan kalenterin kuvissa jäsenistö poseraa erilaisissa olosuhteissa, kuten suomalaisittain saunassa. Kalenterista on myös nähtävissä hevimusiikkiin

liittyvää kulttuuria, metalliväen muita ”tunnusmerkkejä”, kuten noitia ja vampyyreja liittyen fantasia- ja goottitematiikkaan, unohdamatta paholaista, zombeja ja kauhuelokuvia. Raskaan musiikin stereotypiat ovat kuitenkin jäsenistölle tuttuja ja niille nauraminen yleistä jäsenistön facebook-sivuilla. Varsinkin sivusto ”First world metal problems” osoittautuu oikeaksi metalli-yleistyksien aareitaksi.

Vaikka pirunsarvi-käsimerkit ovat osa raskaan musiikin kuuntelua, on metalliväki Liljenbäckin mukaan leppoosaa porukkaa ja keikoilla keskitytäänkin yleisen rähinöinnin sijaan musiikkiin. Liljenbäck itse luonehtii kuuntelevansa mieluiten ”Keskiraskasta metallia kaikenlaisilla mausteilla”. Keskiraskaassa metallissa, toisin kuin metalleissa rankimmassa, esimerkiksi puhtaassa death metallissa, melodiallakin on osuutensa. Metallia kuin metallia kuunnellaan kuitenkin perinteisesti kovalla. W

“ Yhdistyksen
nettisivuilla mainostetaan
”pääsiäisenpohjustus-
kännejä”
ja ”rässisitsien jatkoja”.

Harva kyseenalaistaa humanistista lähestymistapaa ihmis- tai yhteiskuntatieteissä. Syyt liittyvät usein sanan konnotaatioon. Humanismi liitetään yhteen inhimillisyyden sekä ihmisoikeuksien kaltaisten aiheiden kanssa ilman, että tarkastellaan syvemmin humanismin historiaa tai sen näennäisen myönteisen verhon taakse kätkeytyviä aatteita. Lisäksi historian tapahtumat, joiden katsotaan palvelleen ihmisyyden vapautumista, nimetään yleensä humaaniuden voitoiksi. Humanismilla on kuitenkin myös synkempi taustansa ja sen aatehistorian ymmärtäminen sekä perusteiden kyseenalaistaminen tuo esille mielenkiintoisia vaihtoehtoja maailman ymmärtämiseksi. Tämä kirjoitus nostaa pöydälle lockelaisen, liberaalin humanismin ja pyrkii - joidenkin taatuksi ensikauhukseksi - antihumanismin käsitteen ymmärtäväiseen avaamiseen.

Humanismia?

”Mitä oikeastaan on humanismi”, voi aatehistoriaa opiskeleva aiheellisesti kysyä. Eräs lähtökohta humanismin ymmärtämiseen on John Locken ajatteluun tutustuminen. Locke nimetään yleensä liberalismien esitaistelijaksi, joka korosti ihmisen vapauksia suhteessa valtioon ja sen hallitsijoihin. Locken katsotaan ajattelullaan muodostaneen vastavoiman hobbesilaiselle ajatukselle luonnontilan anarkisuudesta ja perustaneen täten tietä kohti nykyaikaista humanismia.

Hänen aatteidensa tausta ei kuitenkaan ole yksinomaan näin auvoinen, kuten *Two Treatises of Governmentin* (1689) avaaminen tuo ilmi. Locken mukaan ihmisen tärkein päämäärä on omaisuuden kasaaminen ja turvaaminen. Hyvä yhteiskunta turvaa mahdollisuudet tämän tekemiseen, sillä koska jumala antoi maailman ”to the use of the Industrious and Rational”¹, niin on ymmärrettävää, että tällaiset ihmiset maailmassa myös pärjäävät, ja että yhteiskunta järjestetään heidän tarpeitaan ajatellen. Locken ajattelussa ihminen esiintyy aktiivisena toimijana, joka muokkaa ympäristöään halujensa mukaisesti. Koska hänen halunsa ovat lähtöisin jumalalta, on ymmärrettävää, että vapaasti toteutuessaan ne palvelevat parasta mahdollista tarkoitusta.

”Onko tämä sitten humanismia”, voi klassiseen liberaaliin humanismiin tutustumaton tokaista. Nykyään

ymmärretään varsin yleisesti niin, että rationaalisuus tai omaisuuden kasaaminen ovat jollain tavalla ahnetta tai epähumaania toimintaa. Lockelaisessa ajattelussa näin ei ole. Päinvastoin, sillä ihminen, joka antautuu viettiensä vietäväksi ja toimii yritteliään rationaalisesti, toimii tämän ajattelun viitekehyksessä yksinomaan jumalan tahdon mukaisesti. Epäileväinen voi helposti vasta-argumentoida toteamalla, ettei tämän kaltainen humanismi ole enää humanismia. Aatteen lockelaisen taustan historiallisuuden ymmärtäminen ei kuitenkaan anna sijaa sen vaikutusten ylenkatsonnalle.

Lockelainen humanismi merkitsi uuden ajan alun Euroopassa uskonnollisen maailmankatsomuksen vähittäistä murentumista. Ihmisen tasapainottelu synnin ja hyveen välillä antoi humanistisessa ajattelussa tilaa uudennaiselle katsannolle, jonka mukaan ihminen, joka vaurastuu, toimii hyveellisesti. Omaisuus tai korko eivät enää olleet syntiä, vaan tavoiteltavia. Tämän kaiken varjopuolena lockelaisessa ajattelussa on, etteivät omistamiseen kykenemättömät ihmiset ansaitse vapauttaan, päinvastoin. Locken mukaan omaisuutensa menettäneet ovat samalla menettäneet oikeutensa olla ”any part of Civil Society”², ja koska kansalaisyhteiskunnan jäsenyys on vapauden ehto, voi samainen ihminen menettää myös vapautensa.

Mainitun perusteella ei voida väittää, että humanistinen ajattelun moraalinen pohja olisi murennettu. Voidaan kuitenkin todeta, että humanismi tällä tavoin

ymmärrettynä oikeuttaa omistavien, kansalaiskel-
poisuutensa todistaneiden ihmisten ylival-
lamattomiin nähden. Kun haetaan ideologista
oikeutusta imperialismille ja kolonialismille sekä alku-
peräiskansojen alistamiselle, voidaan kääntyä helposti
Locken puoleen. Hänen panoksensa muun muassa
oikeutetun sodan käsitteelle, hänen näkemyksensä
ihmisten kyvystä menettää vapautensa sekä vaa-
timuksensa yhteiskunnan järjestämisestä omistavien
yksiöiden tarpeita huomioiden voidaan helposti rin-
nastaa hyökkäyssodankäyntiin sekä uskonnon ja län-
tisen sivistyksen levittämiseen.

Tämä kaikki on johdettavissa humanismin käsit-
teestä, vaikka haluaisimmekin nähdä toisin. Aihee-
seen tutustumaton voi helposti väittää, että liberaalia
humanismia on vain käytetty hyväksi ja sen sisältöä
on vääristetty. Locken ajattelun perusteella näin ei
kuitenkaan ole. Liberalismi on Lockella vapautumista
hallitsijan kyvystä rajoittaa ihmisen oikeutta omaisu-
uteensa, ei omistamattoman vapautumista tai hänen
ihmisarvonsa tunnustamista.

Antihumanismin (h)aave

Antihumanismin käsite on poliittisesti huonoin mah-
dollinen. Kyse on jälleen konnotaatioista sekä histo-
rian painolastista. Käsitettä ei tule kuitenkaan tässä
yhteydessä liittää yhteen misantropian kanssa, vaan
se tulee ymmärtää ideologisena vastinparina human-
ismille. Antihumanismi korostaa rakenteellisten teki-
joiden sekä ympäristön vaikutusta ihmiseen, ei ihmis-
en vaikutusta rakenteisiin ja ympäristöön.

Antihumanismin käsite voidaan johtaa marxilai-
seen yhteiskuntafilosofi Louis Althusseriin, joka käytti
sitä humanistisen vasemmiston kritiikissään 1960-lu-
vulla.³ Althusser ei kiistä humanismin käsitettä sellai-
senaan. Hänen mukaansa on kuitenkin tärkeää erotel-
la toisistaan luokka- ja yksilöhumanismit, joiden hän
katsoo eroavan toisistaan ratkaisevalla tavalla. Luok-
kahumanismi on jonkin luokan keskinäistä vapautta,
yksilöhumanismi yksilöiden vapauksia toisiinsa näh-

den. Althusserin mukaan ihminen ei ole rationaalinen
historiasta riippumatta, vaan rationaalisuus on odo-
tusarvoista käyttäytymistä jossain ajanhetkessä. Tois-
in sanoen rationaalisuus ja käyttäytyminen ovat histo-
riallisesti määrättyneitä, eivät ajasta riippumattomia
tai ikuisia, kuten vaikkapa kantilaisessa filosofiassa.

Antihumanismi on täten antiteesi lockelaiselle, libe-
raalille humanismille. Althusserin mukaan ihminen
ei voi toteuttaa todellista humaaniuttaan humanis-
tisen ideologian perusteella oikeutetussa yhteiskun-
nassa, joka ajaa yksilöiden edun kokonaisten luokkien
etujen edelle. Tästä voidaan helposti rakentaa myös
siltaa Marxiin, jonka mukaan ”Kaikki tähänastiset
liikkeet [yhteiskunnassa] ovat olleet vähemmistöjen
liikkeitä vähemmistöjen eduksi”⁴. Mikäli lockelainen
humanismi nähdään tämän liikkeen oikeuttajana –
ja miksemme näkisi – niin antihumanismin käsite
on oikeutettu suhteessa humanismiin. Ei edelleen-
kään siksi, että se kattaisi misantropian, vaan siksi,
että humanismi toteuttaa yksilöiden vapautta toisten
yksilöiden kustannuksella.

Antihumanismiin liittyy täten vapautuksen käsite.
Antihumanismi on vapautumista yhteiskunnasta,
joka oikeuttaa olemassaolonsa liberaalin humanismin
opein. Tämä yhteiskunta tulee Marxia mukailleen kor-
vata yhteiskunnalla, ”jossa kunkin yksilön vapaa ke-
hitys on kaikkien vapaan kehityksen edellytyksenä”⁵.
Antihumanismin ymmärtäminen täten auttaa meitä
hahmottamaan ideologisen vaihtoehdon edelleen vai-
kuttavalle liberaalille humanismille, joka ei ymmärrä
omistamattomuutta, köyhyyttä tai ihmisluonnon histo-
riallisuutta, vaan pyrkii korostamaan omistuksen,
vaurauden sekä niiden tavoittelun ikaikaisuutta ja ih-
misluonnon muuttumattomuutta. Herääkin kysymys:
onko ihmisen vapaus koskaan vapautta, mikäli kaikki
muut ovat kahlehdittuja? Tämä on antihumanismin
ajattelullista ydintä ja antiteesi liberaalille lockelaiselle
humanismille, joka on ideologia, ei ikaikainen totuus.

“ Ihminen ei voi toteuttaa todellista humaaniuttaan
humanistisen ideologian perusteella oikeutetussa
yhteiskunnassa, joka ajaa yksilöiden edun koko-
naisten luokkien etujen edelle.

TEOT OVAT KAUNEINTA PUHETTA.

Varsinais-Suomen Kokoomusnuoret
www.koktail.com

ANNA POLITTIKKASI NÄKYÄ

Varsinais-Suomen Keskustanuoret

Linnankatu 21 B 35, Turku
Toiminnanjohtaja Petri Ahola
044-532 2332
varsinais-suomi@keskustanuoret.fi
www.keskustanuoret.fi/varsinais-suomi

Turun Keskustaopiskelijat

YO-talo B, 2. kerros
Puheenjohtaja Tuomas Ylitähti
050-526 8219
tylit@utu.fi
<http://turun-keskustaopiskelijat.blogspot.com/>

Turun Työpuku Oy

www.kupittaaankeilahalli.fi

YLIOPISTONMÄEN KIRJAKAUPPA

Yliopistonmäen
kirjakaupasta kaikki
tarpeellinen opiskeluun

- ✍ Kurssikirjat
- ✍ Luentomateriaalit
- ✍ Yliopistotuotteet
- ✍ Yliopiston julkaisut
- ✍ Opiskeluvälineet
- ✍ Toimistotarvikkeet
- ✍ Posti- ja kopiopalvelut
- ✍ Haalarituotteet, makeiset,
virvoitusjuomat ja kahvi

ma-to 8.45–16.00, pe 8.45–15

Luonnontieteiden talo 1, ala-aula

www.maenkirjakauppa.fi

Belarus: between the EU and Russia?

TEXT: HANNA RADZKO

The shortest (also it means the cheapest) transit way between Russia and the EU, Ukraine and Baltic States pass through Belarus. About 20 % of Russian gas and significant part of petroleum is exported through Belarus to Europe. Due to its geopolitical location, Belarus has always been the territory where bigger powers were fighting on the influence on it. In the current situation, the Belarus could be the sphere of the struggle of the "EU Neighbourhood Policy" and the Russian ambitions towards its "small brother".

First steps in cooperation

Since 2004 Enlargement when Poland, Lithuania and Latvia became the EU Members the EU came directly to Belarusian border. What was the strategy towards the EU cooperation on the External Borders? What do Russia do to keep Belarus in its dependence on energy resources?

In fact, the first cooperation plan failed and Belarus was not included in the EU Neighbourhood Policy due to the lack of democratic reforms in the country. At that time Poland started to promote the initiative Eastern Dimension that aimed at building capacity in the NGO sector, supporting human rights, freedom of speech in Belarus. But again, the lack of resources, efficient management and absence of political will of Belarusian government to engage into the dialogue bring the initiative down.

Two years later in Belarus presidential elections take place and due to the lack of transparency during the election process and human rights violations the EU did not recognize the results of the elections in Belarus. The EU imposed visa sanctions and a long list of Belarusian officials were included in travel ban-list. At the same time Belarusian government had only one way – to the East, to Russian, in need of loans, and cheap gas to make the economy and the regime run.

Searching ways for cooperation

But the EU countries did not want to give up in their idea of bringing its neighbours close to the EU. EU started searching for new methods of influence upon Belarus. It does not mean that the EU is totally ready to recognize Belarusian interior political realities.

There is no any political force able to resist legal power which currently controls the situation in the country. The start point of modern stage in Belarus—EU relationships probably is the 7th of March 2008 when Agreement on European Commission Office Opening in Minsk was signed.

The adoption of the Eastern Partnership (EaP) by the European Council in March 2009 bring

the Neighbourhood policy back to the discussion table. Following the EU summit in December 2008, the Belarusian authorities confirmed their readiness to collaborate with the EU within the framework of the EaP. They mentioned cooperation in spheres such as trade, energy, transport, fighting cross-border crime, the environment and agriculture, in which Belarus would be particularly interested. They also declared that many proposals of cooperation negotiated between the EU and Belarus within the framework of the EaP could also be realised in a multilateral format.

Belarus' joining the EU Eastern Partnership was a major event in Belarus-EU relations in 2009. The new format of these relations has reanimated the public debate in Belarus and raised some hopes about eventual changes through the process of gradual rapprochement with the EU. But it brings different opinions, since part of the population was more in favour of closer cooperation with Russia, than the EU and they did not support the idea of close cooperation with the EU. Russia also started to use its power in order to show "who is the real Lord of Rings". (Lots of caricatures about the Russian "gas power" were published in media, where Russia was reflected that it can stop gas supply to Belarus and it already happened several times).

The upcoming future dilemma

There is an interesting idea about EU, Russia and Belarus triangle in the report on Belarus made by a special task force on Belarus and published by the European Council on Foreign Relations: As the experts of the special task force for Belarus estimated: "Belarus faces a dilemma – one in which it supposedly has to choose between Russian economic influence and EU economic involvement. Thanks to the energy crises of the previous years the politically-driven nature of Russian economic involvement became obvious. However, European and Western investment won't come without political conditions, either. In order to attract Western investment, Belarus must provide the necessary investment climate, i.e., it must improve the rule of law, liberalize, and privatize its economy. All these economic changes will lead to democratization in the long run."

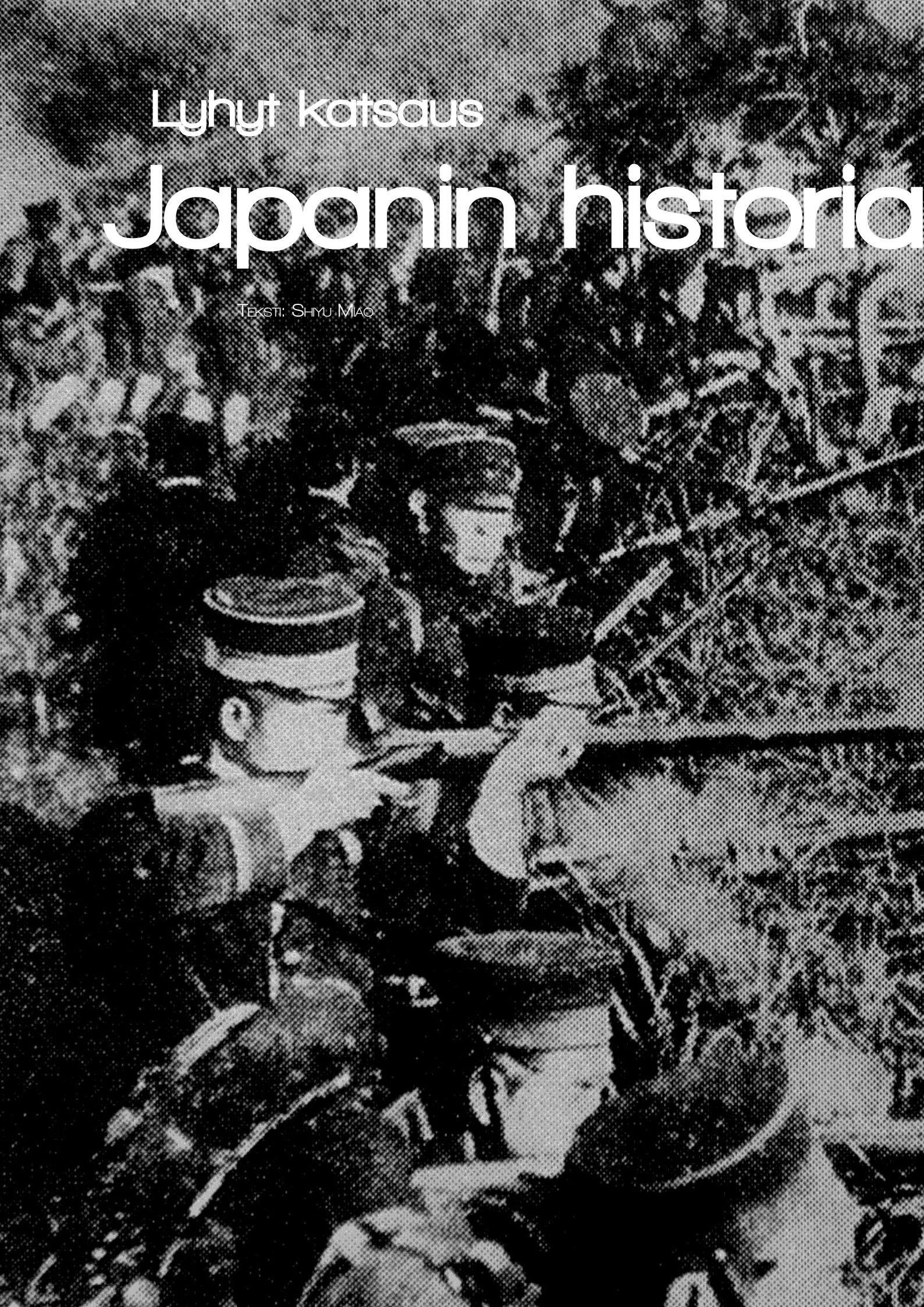
*Author is an Exchange student of Turku University
Graduated from the Belarusian State University with
Diploma in International Relations (2011)*

Lyhyt katsaus

Japanin historia

TEKSTI: SHIYU MIAO

“Japanin nykyhistorian aloittanut Meiji-restauraatio tähtäsi maan modernisointiin ja läntisten teollisuusvaltioiden haastamiseen.

VUONNA 1868 tapahtuneen Meiji-restauraation voidaan katsoa aloittaneen Japanin nykyhistorian. Meiji-restauraation takana olivat silloisen valtaapitävän soturiluokan (samurai) jäsenet, jotka ymmärsivät Japanin jääneen jälkeen kehityksessä pitkän eristäytyneisyyden jälkeen. Hälyttävänä merkinä tästä oli kommodori Perryn saapuminen mustine laivoineen ja japanilaisten kauppasatamien pakotettu avaaminen amerikkalaisille.

Restauraation aikana todellinen valta palautettiin samurai-luokalta keisarille, ja maan uusi johto alkoi toteuttaa laajamittaisia uudistuksia, joiden tarkoituksena oli kehittää Japanista moderni valtio, joka kykenisi seisomaan tasavertaisena länsimaisten teollisuusvaltojen kanssa. Meiji-restauraatio osoittautui menestykse-

si ja Japani lunasti paikkansa maailmankartalla viimeistään lyödessään keisarillisen Venäjän vuoden 1904-1905 sodassa.

Kuriositeettina mainittakoon, että Japani sai ensimmäiset demokraattiset elimet jo erittäin aikaisin, muun muassa parlamentin jo vuonna 1890, mutta 1920-luvulla orastanut demokratia ei ehtinyt kasvaa kauaa ennen kuin sotilaat kaappasivat vallan ja ajoivat Japanin imperialistiselle tielle. Korean niemimaasta oli käytännössä tullut Japanin vasallivaltio jo vuonna 1895, kun Japani voitti sodan heikentyvää Kiinaa vastaan Korean hallinnasta. Sotilaiden noustua valtaan 1920-luvun lopulla Japani miehitti 1930-luvun alussa Kiinan koillisosan ilman mittavaa vastustusta, ja nämä ekspansionistiset unelmat laajenivat todelliseksi suursodaksi koko Aasiaa vastaan

“Rautaisen kolmion alla oli tavanomaista, että työntekijä heti valmistuttuaan yliopistosta työllistyi yritykseen, joka piti hänestä huolta koko hänen elämänsä ajan. Jotkut kommentaattorit puhuvat jopa eräänlaisesta sosialismista.

myöhään 1930-luvulla.

Toisesta maailmansodasta tuli kuitenkin japanilaisille murhenäytelmä viimeistään Hiroshiman ja Nagasakin myötä. Sodan loputtua amerikkalaiset olivat kuitenkin enemmän kiinnostuneita ystävälistielisen Japanin varmistamisesta Neuvostoliiton uhkaa vastaan kuin Japanin todellisesta uudistamisesta. Japanille kirjoitettiin uusi, liberaali perustuslaki, joka muun muassa kielsi Japanilta sodan diplomaattisena keinona ikuisiksi ajoiksi, mutta Showa-keisari (vallassa 1926–1989) vapautettiin sotasyllisyydestä, monet johtavat hahmot saivat jäädä huipulle, eikä esimerkiksi Japanin lippua tai kansallislaulua muutettu. Japanista tuli kuitenkin demokraattinen perustuslaillinen monarkia, jossa ylin valta oli kaksikamarisella parlamentilla ja jossa keisari toimi enää valtion symbolisena päämiehenä.

Amerikkalaisten joukkojen ja sitä myötä myös väliaikaishallituksen vetäydyttyä Japanista syntyi valtatyhjiö, jonka täytti nopeasti niin kutsuttu vuoden 1955-järjestelmä. Vuonna 1955 syntyi Japanin liberaalidemokraattinen puolue (Liberal Democratic Party of Japan), joka tulisi dominoimaan Japanin politiikkaa seuraavan neljän vuosikymmenen ajan. Tämä keskustaoikeistolainen puolue sol-

mi tiiviit suhteet toisaalta Japanissa perinteisesti hyvin paljon valtaa omaaviin byrokraatteihin ja toisaalta yrityselämän suuriin toimijoihin. Syntyi eräänlainen hyväveli-järjestelmä, jossa poliitikot, byrokraatit ja talouselämän edustajat toimivat tiiviisti yhteistyössä keskenään ja koordinoivat toimintaansa tehokkaasti, ja tätä systeemiä on usein kutsuttu myös rautaiseksi kolmioksi. Yritysjohtajat saattoivat hyvinkin kehottaa työntekijöitään äänestämään vaaleissa tiettyjä ehdokkaita, ja hyvityksenä valitut poliitikot ottivat asiakseen edistää yrityksille suotuista politiikkaa.

Vuoden 1955 järjestelmä oli epädemokraattinen, mutta vei Japanin huikealle talouskasvun tielle. Rautaisen kolmion alla oli tavanomaista, että (mies) työntekijä heti valmistuttuaan yliopistosta työllistyi yritykseen, joka piti hänestä huolta koko hänen elämänsä ajan. Jotkut kommentaattorit puhuvat jopa eräänlaisesta sosialismista. 1960-luvulta alkaen Japanin vuosittainen talouskasvu oli vuosikymmeniä 5-10 prosentin välillä. Suurin vaikuttava tekijä jatkuneeseen, huimaan talouskasvuun lienee kuitenkin juuri maan johtavien tahojen tiivis ja määrätietoinen yhteistyö.

Kasvu ei voinut kuitenkaan jatkua loputtomiin, ja 1980-luvun lopussa Japanissa elettiin talouskuplan aikaa. Ki-

inteistöjen hinnat olivat taivaassa, ja roskalainat rehoittivat villeinä. Kupla puhkesi 1990-luvun alussa, ja Japani syöksyi talouslamaan. Vuonna 1993 katkesi myös Liberaalidemokraattien hallitusputki. Vaikka Liberaalidemokraatit palasivat hallitukseen hyvin pian, kyseessä oli kuitenkin symbolinen isku vuoden 1955 järjestelmälle. Julkisuuteen oli alkanut nousta yhä enemmän erilaisia lahjuskandaaleja, ja monissa olivat osana myös virkamiehet, joita oli siihen mennessä pidetty hieman kärjistäen pyyteettöminä hyväntekijöinä. Japanilaiset olivat myös kyllästyneitä rautaisen kolmion aikana vallinneeseen salailun ja läpinäkymättömyyden henkeen, ja vaadittiin julkisuudelle avoimempaa päätöksentekoa. Talouskuplaa seruaannut lama jatkui käytännössä koko 1990-luvun. 2000-luvun alussa oli merkkejä varovaisesta elpymisestä ennen vuoden 2008 finanssikriisiä.

Japani on kuitenkin selvinnyt talouslamasta melko puhtain paperein, sillä se on pysynyt teknologisen kehityksen kärjessä ja se on vieläkin maailman kolmanneksi suurin talous Yhdysvaltojen ja Kiinan jälkeen. Talouslamasta huolimatta Japani on pystynyt turvaamaan kansalaisilleen huomattavan hyvinvoinnin. Japanilaisten elinajanodote on maailman korkein, koulutus on korkealuokasta ja elämä Japanissa on ain-

akin rikoslukujen valossa erittäin turvallista.

Vuonna 2009 Liberaalidemokraatit menettivät enemmistön parlamentin alahuoneessa keskustavasemmistolaiselle Demokraattiselle puolueelle (Democratic Party of Japan), ja tämä heijastaa Japanissa viime vuosikymmeninä tapahtunutta kehitystä pluralistisempaan suuntaan. Kansalaisyhteiskunnan tasolla monimuotoistuminen näkyy esimerkiksi erilaisten kansalaisjärjestöjen lisääntymisessä ja siinä, että perinteisiä sukupuolirooleja työssä käyvistä miehistä ja lapsia hoitavasta kotiäidistä on pikkuhiljaa haastettu. Japani on kuitenkin edelleen voimakkaasti konformistinen ja yhteisöllinen länsimaihin verrattuna.

Nykypäivän Japania kohtaavat monet ongelmat. Yksi niistä on Suomen tapaan väestön rakennemuutos suurten ikäluokkien eläköityessä. Toinen on paisuva valtionvelka, ja tulevaisuudessa veronkorotukset voivatkin olla edessä. Myös

toisen maailmansodan perintö painaa vieläkin, mikä on ollut esteenä Aasian maiden yhteistyölle, ja aika ajoin valtaapitävät Kiinassa ja Koreassa väläyttävät Japanikorttia omien tarkoitusperiensä edistämiseksi siitä huolimatta, että virallinen anteeksipyyntö on Japanin taholta jo esitetty. Vaikka Japani onkin selvitynyt taloudellisesta stagnaatiosta verrattaen hyvin, on ilmeistä, ettei se tee yhdellekään valtiolle hyvää. Näiden suurten ongelmien ratkaisemista ovat hankaloittaneet lyhytikäiset hallitukset ja kansalaisten luottamuspora päättäjiä kohtaan. **W**

明

治

天

皇

“Vuonna 2009 Japanin politiikkaa 40 vuotta hallinneet Liberaalidemokraatit menettivät enemmistön parlamentin alahuoneessa keskustavasemmistolaiselle Demokraattiselle puolueelle.

Minä, murattiliiga ja Malmön kadut

TEKSTI JA KUVAT: SEBASTIAN KOSKINEN

"It's getting better soon, you will see!" olivat sanat, jotka antoivat minulle muodon Lundista ensimmäisinä opiskeluvuikkoinani. Skånen vihaiset alukevään tuulet taiputtivat niskaa, ja mitä korkeammalla pää, sitä lujemmin tämä ilman kylmä kosketus muistutti olemassaolostaan. Skånen sijainti Ruotsin eteläisimmässä osassa ympäröivine Jutunrauman ja Itämeren vesistöineen luovat ilmaston, joka pyyhkii surutta lähes täysin litteän Skånen yli. Tässä ympäristössä lupaus paremmasta huomista saa australialaisen vaihto-opiskelijan luopumaan kotiinpaluusuunnitelmistaan. Ja hyvä niin, sillä Skånen helmi paljastuu kärsivälliselle kuorestaan, eikä takaisin pian enää halua.

Ihmistä

Omalaatuisesta tanskaa muistuttavasta ruotsistaan ja maailman ravintorikkaimmista pelloista tunnetut skånelaiset ovat sui generis, omaa laatuaan, ja tästä myös hyvin tietoisia. Tukholmalaista maanmiestään skånelainen luonnehtii kovaksi ja etäiseksi, jopa ylpeäksi. Tukholmalaisen kuulemma erottaa nopeasti, vähiten tämän puheesta, jossa ärrät ja muut vahvat konsonantit erottuvat kristallinkirkkaasti. Varsinkin vanhempien skånelaisten ääntäminen tuo mieleen enemmän Juslenian ranskan kuin ruotsin tunnit. Toisinaan säikähdän linja-autossa luodin suhahdusta muistuttavia ääniä, joita vanhemmat naishenkilöt suustaan päästävät.

Ruotsin kieli- ja kulttuuritunneilla suomalainen on kuin kotonaan. Mikään ei jaksaa yllättää tai hämmästyttää, sillä lähes jokaisen ruotsalaisen erikoisuuden perään voi todeta, että meillä Suomessahan tehdään samoin. Kun paikalliset luonnehtivat itseään hieman ujoiksi ja introverteiksi, mutta avauduttuaan kuorestaan rehellisiksi ja seurallisiksi ihmisiksi, tuntuu lapsesta asti tuputettu totuus ruotsalaisten erilaisuudesta karkealta valHEELTA. Käytännön kokemus ruotsalaisista – ainakin skånelaisista – osoittaa valheen todeksi. Saman stoalaisen perusjäykän olemuksen havaitsee niin ruotsalaisen kuin suomalaisenkin kasvoilta. Jos suomalaiset hakevat ahkerasti jäänsärkijää Alkosta, ruotsalaiset vetävät pidemmän korren muodostamalla Systembolagetien edustoille järjestelmällisiä jonoja, jotka näkyvät ja kuuluvat. Kansankotimentaliteetin hengessä viinashoppailu tapahtuu valikoituna viikonpäivinä, eivätkä ruotsalaiset jaksakaan välittää tästä hyvinvointivaltion viinamonopolista sääntöineen. Päinvastoin he tuntevat tietynlaista ylpeyttä viinavirastostaan, joka useiden sanojen mukaan on enemmän kuin kerran pelastanut ruotsalaiset viinakuolemalta. Köpisläisten naurun voi näinä hetkinä kuulla Juutinrauman toiselta puolelta.

Ruotsalainen on yleensä kaunis ilmestys. Miehillä tukka on sivuilta lyhyt ja päälakea koristaa pomadalla vinosti taakse taltutettu leijonanharja. Vaatetuksessa ruotsipoika suosii pohjoismaista pelkistettyä tyyliä ja laatua. Kapean trendikkäät farkut verhoaa parka- tai duffeltakki, ja pohjoisten lakeuksien kulkija tallaa maata nahkaisilla varsisaappailla. Fjällräven, Tiger of Sweden, Ljung – laadusta täällä ei tingitä. Preppy style –innostuksessaan naisten habitus ei juuri poikkea miesten vastaavasta. Eron huomaakin

“Omalaatuisesta tanskaa muistuttavasta ruotsistaan ja maailman ravintorikkaimmista pelloista tunnetut skånelaiset ovat sui generis, omaa laatuaan.

yleensä huulipunasta ja käsilaukusta. Käsilaukut eivät ole ainakaan vielä Ruotsissa miestenmuotia. Koska Turku on toki Suomen muodin keskus, en jaksakaan hämmästyä, kun australialainen neitonen ihmettelee kovaa ääneen ruotsalaisten hienostuneisuutta ja tyyliä. Hänen silmissään torin poikki kävelevä minä on yksi heistä. En yhtään ihmettele. Jatkan matkaani hymyillen.

Alkukevään ensimmäisinä aurinkoisina päivinä kuuluisan ruotsalaisen rusketuksen salaisuus paljastuu minulle. Kävellessäni Bankgatanin pysäkillä tuomiokirkon aukiolle en voi olla huomaamatta, kuinka koko kaupunki on ahtanut itsensä satunnaisille aurinkoisille läikille varjojen keskellä, kaikkien katse kohti taivasta. Pelottavan moni on auringosta ilahutuessaan unohtanut pitkähihaisen ja housut kotiinsa, shortseissaan ja teepaidoissaan näennäisen viileästi uhmata pluskolmea ja kahtatoista metriä sekunnissa. Täällä kauneuden eteen todellakin kärsitään. Pohdiskelu ruotsalaisten miesten ilmiömaisista äititaidoista saa sekään vahvistuksen, sillä tuskin kertaakaan kadulla näkee naisen työntämässä rattaita; Ruotsissa tätä lajillemme elintärkeää käyttäytymistä harrastavat rutiinomaisesti larsit, nilsit ja andersit. Mitä ruotsalaiset äidit tekevät – sitä en osaa sanoa.

Miljööstä

Malmön teollisuuskaupunkimenneisyydestä ei juuri jälkiä näy. Siellä täällä olevat rakennusten rippeet masentavat lähinnä kaupungin laita-alueilla. Lundin haastavan asuntotilanteen takia majailen Malmössä, joka ennakkoluuloistani huolimatta on osoittautunut viihtyisäksi kaupungiksi. Suuri maahanmuuttajapopulaatio näkyy vaihto-opiskelijalle lähinnä katukuvassa ja vastustamattoman halvoissa falafel-rullissa, joilla opiskelijat täällä pitävät koneistonsa käynnissä. Suomen kaltaista korkeakouluruokailua Ruotsissa ei ole, joskin vastaavia ravintoloita hieman korkeimpine hintoineen on siellä täällä. Malmö onkin Ruotsin viral-

“Vaihto-opiskelijoille räätälöidyt kurssit ovat lähes aina poikkitieteellisiä. Itse suoritin kursseja mm. gastronomiasta ja uskontopainoitteisesta diplomatiasta.

linen falafel-mekka. Suomalaista falafelia ei voi edes mainita samassa lauseessa malmöläisen vastineensa kanssa. Rosengård, 70-luvun sosiaalidemokraattien menestystarina, on onneksi poikunut muutakin kuin asejengejä. Tämä maahanmuuttajaperustainen alue on lähettänyt useamman ruotsalaisen jalkapallotähden globaaleille areenoille, Zlatanin tietysti ollessa tunnetuin esimerkki. Jalkapallotähden taustoista kiinnostuneet löytävät edelleen Zlatan Courtin Rosengårdin syövereistä.

Malmö täyttää kaikki kehittyneen kaupungin tunnusmerkit. Julkinen liikenne toimii täydellisesti, oma sinfoniaorkesteri löytyy (ja on jopa kuuluisa, kiitos videopelisävellysten), kauppakeskukset näkyvät ja kuuluvat ja joki pitkin rantoihin jakaa keskustan kahtia suurkaupungille sopivaan tapaan. Kulkuyhteydet Lundiin ovat erinomaiset ja niin linja-autoja kuin juniakin lähtee kymmenen minuutin välein. Lund, opiskelukaupunkini, on ennen kaikkea opiskelukaupunki. Lähes puolet asukkaista on opiskelijoita – ja siis melko nuoria. Lund muistuttaakin hieman Oxfordia, sillä koko kaupunki on rakennettu yliopiston ympärille. Keskustaa koristavat pittoreskit pienet putiikit, torit, historialliset rakennukset ja tottakai kampus, joka Lundin tapauksessa ei ole vain nimellinen. Ainoastaan teknilliset ja lääketieteelliset tiedekunnat sijaitsevat kaupungin ”laitamilla”. Muuten tiedekunnasta toiseen kävelee yleensä muutamassa minuutissa.

Muratit syleilevät suurimpia ja kauniimpia rakennuksia nostaen sanat ”Ivy League” välittömästi huulille. Mutta sitähän Lund onkin. Wikipedian sanoin ”Lund university is one of the Europe’s most prestigious universities—”, sanat, jotka sopivat laskentatavasta riippuen vuonna 1425 tai 1666 perustetulle Ruotsin vanhimmalle korkeakoululle. Päivisin yliopiston hienostunut syke näyttäytyy tuhansien opiskelijoiden määrätietoisena koreografiana, joka koostuu

kahvihetkistä puistoissa, kiireisistä pyöräilijöistä ja luennoille juoksevista oppilaista. Kellon lyödessä viisi, tai viimeistään kuusi, koko kaupunki tuntuu kuolevan. Ketään ei näy juuri missään. Äkkiä ymmärtää, että ilman opiskelijoitaan Lund on vain suuri ulkoilmamuseo. Suurin osa opiskelijoista asuu kaupungin laitamilla lukuisissa hurmaavissa asunnoissaan. Kaupungin veri ensin ryntää periferiasta sydämeen ja illan suussa pakenee takaisin. Todellisen yliopistokaupungin merkki.

Opiskelusta

Lundin kurssivalikoima on valtava ja yliopisto mainostaakin tarjoavansa pelkästään englanniksi viisisataa kurssia. Turhanpäiväisestä uhoamisesta ei ole kyse, sillä kurssitarjontaa katsomalla ennemminkin säikähtää kurssien määrää kuin niiden vähyyttä. Kurssien teemat ovat nekin piristyttävän vaihtelevia, vaihto-opiskelijoille räätälöityjen SAS-kurssien ollessa lähes aina poikkitieteellisiä. Itse suoritin kursseja mm. gastronomiasta ja uskontopainoitteisesta diplomatiasta. Kuten arvata saattaa, opetuksen taso vaihtelee – tässä tapauksessa kielimuurin takia. Kielellisesti rajoittuneet henkilöt, kuten minä, ottavat yleensä vain englanninkielisiä kursseja, ja koska opettajien taustat ja iät vaihtelevat suuresti, saattaa luokan edestä kuulla aitoa kansainvälistä englantia tai hämmentävän autenttista brittienglantia sataprosenttisen puhtaan ruotsalaisen suusta. Hienoa kyllä, standardit ovat silti niin korkeat, että viesti välittyy lopulta ongelmitta opiskelijan päähän.

Opiskelu Ruotsissa on lyhyen kokemuksen perusteella monipuolisempaa kuin Suomessa. Pääsääntö ei suinkaan ole kasa kirjoja, paljon yksinäistä itkemistä ja oksennusreaktio tenttialissa. Useilla, kenties useimmilla, kursseilla ei ole tenttejä lainkaan. Arvosana muodostuu esseistä, seminaareista, osallistumisesta, ekskursioista ja tietysti loppukokeesta tai –esseestä, joka usein tehdään viikon aikarajalla kotona. Keskusteluun kannustetaan ja tälle uhrataan yleensä kymmenestä minuutista puoleen tuntiin aikaa per luento. Työmäärä tuntuu joka tapauksessa pienemmältä (kun kaikki on sanottu ja tehty), kiitos jaksotuksen. Vaihto-opiskelijana etenemistä saattaa rajoittaa se, ettei Ruotsissa ole tapana pitää kirjastoissa suuria määriä kurssikirjoja. Yleensä kopioita on kahdesta kuuteen, ja suuri osa opiskelijoista ostaakin napisematta kirjansa. Toiset taasen harjoittavat lait-

tomuuksia netissä mielikuvituksellisten kirjanrohm-uamisoperaatioiden ohella.

Opiskelutoiminnassa ainejärjestöjä suurempaa roolia toimittavat nationit, hieman meidän osakuntiamme vastaavat yläjärjestöt, joihin on periaatteessa pakko kuulua, jos haluaa opiskelijakortin. Nationit kulkevat nimillä kuten Blekingska, Lunds, Kalmar, Malmö ja Helsingkrona, toisin sanoen viittaavat enemmän tai vähemmän maantieteellisiin alueisiin. Liittyessään yhteen mihin tahansa nationiin opiskelija saa kuitenkin mahdollisuuden osallistua kaikkien tapahtumiin; vain harvoissa tapauksissa juuri tietty jäsenyys tarjoaa eksklusiivisia etuja. Nationit ovat aamusta iltaan asti auki, ja niissä järjestetään bileitä, peli-iltoja, konsertteja, tarjotaan lounasta ja mahdollisuuksia osallistua toimintaan työskentelemällä. Blekingska – joka tunnetaan Lundin indie/alternative nationina – tarjoaa lukuisia korkeatasoisia musiikki-iltamia, joista Indigo ja Heartbeats ovat erityisen suosittuja. Blekingska tunnetaan Ruotsissa ja muuallakin lisäksi areenana, jossa nyttemmin tunnetut artistit ovat keikkaileet uriansa alkuaikoina, esimerkkinä The Ark. Kun olutvalikoimasta löytyy chimayt, rochefortit ja hoegaardenit, ei ole vaikea arvata missä allekirjoittanut on vapaa-aikansa käyttänyt. Nationit tuovat koko yliopiston ihmiset yhteen, toisin kuin ainejärjestöt, jotka tapaavat olla melko sisäänpäinkääntyneitä. Tämän vuoksi valtaosa opiskelijaelämästä Lundissa tapahtuu juuri niissä. Kaiken kaikkiaan erilaisiin opiskelijakuvioihin saa kulutettua niin paljon aikaa, ettei turkulaisen noviisi-aktiivin käsityskyky edes pysy perässä.

Go West

Ehkä tavanomaisesta vaihto-opiskelusta poikkeava aikani Lundissa lähestyy loppuaan, joskin mikä loppu kyseessä onkaan! Jos kuvia on uskominen, Lundista kuoriutuu kesällä lähes täydellinen pieni historiallinen kaupunki. Jo nyt, kasvillisuuden vielä ujostellessa pakkasta, erilaiset kukat kurottavat kohti aurinkoa neliometri toisensa perään. Lammet ovat sulaneet, suihkulähteet ampuvat vettä ja monenkirjavat linnut laulavat kilpaa puissa ja katoilla. Jos idyllinen pienkaupunkielämä tuntuukin hetkittäin liian rauhalliselta, voi aina suunnata kohti Malmöä, tai vielä parempi, siirtyä rajan yli Kööpenhaminaan kahdessa vartissa. Yhteydet Tanskan pääkaupunkiin ovat laajat ja halvat, eikä ole epätavanomaista, että opiskelijat

“Ruotsi ei kenties ole erityisen eksoottinen valinta suomalaiselle yliopisto-opiskelijalle, mutta usein maantieteellinen ja kulttuurinen läheisyys hämäävät; Ruotsissa suomalainen on kuin kotonaan, mutta kotona, joka pitkän eron jälkeen tuntuu taas uudelta ja kiehtovan vieraalta.

lentävät ympäri Eurooppaa viikonlopuiksi huvittelemaan.

Ruotsi ei kenties ole erityisen eksoottinen valinta suomalaiselle yliopisto-opiskelijalle, mutta usein maantieteellinen ja kulttuurinen läheisyys hämäävät; Ruotsissa suomalainen on kuin kotonaan, mutta kotona, joka pitkän eron jälkeen tuntuu taas uudelta ja kiehtovan vieraalta. Mitättömän pienet kulttuuriset erot eivät aiheuta lomaannuttavaa shokkia. Ne aiheuttavat pikkuriikkistä ärsytystä, joka saa meidät ymmärtämään paremmin itseämme. Suomalaisina ja entisinä Ruotsin kuningaskunnan kansalaisina. **W**

TÖITÄ TARJOLLA KOKO OPISKELU-URASI AJAN

LEGIOONA

OPISKELIJAREKRYTOINNIN ASiantuntijayritys | WWW.LEGIOONA.FI

LEGIOONA OY - BIOCITY, TYKISTÖKATU 6 A, 20520 TURKU - PUH. 010 320 4181 - INFO@LEGIOONA.FI

Kerttulinkieväri
- seurusteluravintola-

Beer is cheaper
than therapy!

Avoinna 15-23

Kellonsoittajankatu 3-7

02 2333 007

Suuri uunimakkaravertailu

TYÖRYHMÄ: KRISTIAN MANELIUS, JUSTUS KOSKI JA JOONAS HENRIKSSON

Kelan ateriatuella saa monenmoista herkkuruokaa edullisesti ja yksi niistä on uunimakkara. Senpä takia allekirjoittaneet ovat käyneet tammi-helmikuun aikana nauttimassa useaan kertaan Turun opiskelijaravintoloissa tätä suomalaisten suosikkivihannesta. Makkarakokemukset ovat vaihdelleet, jotkut ovat olleet upeita kulinaristisia elämyksiä, mutta valitettavasti mukaan on mahtunut myös pari pettymystä. Yhteinen suosikkimme on ollut pekoni-sipuli-täytteen uunimakkara, josta olemme saaneet nauttia parissa ravintolassa.

MONTTU (SEO) 29.2.2012, 4 tähteä

HETI kun saavuimme Monttuun, menimme aivan sekaisin. Huumaava uunimakkaran tuoksu vyöryi jo pitkälle. Yllätyin iloisesti, kun huomasin parin ranskaa puhuvan herrasmiehen nauttivan suomalaisjunttien suosikkiruokaa. Se oli minunkaltaiselleni frankofiilille maaginen hetki. Pekoni-sipulitäytteen makkara itsessään oli erinomainen ja täytettä oli runsaasti. Miinusta saa se, että tarjolla ei ollut perunamuusia, mutta ranskalainen salaatinkastike kuitenkin korvasi puutteen.

GADO GADO (Kesoi) 1.2.2012, 0,5 tähteä

Gado gado uunimakkara (ugnskorv) oli valtaisa pettymys. Odotukset olivat korkealla, olimmehan jo tähän mennessä syöneet erinomaisia uunimakkaroita myös Åbo Akademin opiskelijaravintoloissa. Ensinnäkin, makkara oli puolikas eikä kokonainen, kuten tähän asti jokaisessa paikassa oli ollut. Kuka tämän puolikkaan makkaran takana oli? Veikkaan RKP:tä. Makkaran täyte oli myös huono ja tarjolla ei ollut myöskään perunamuusia.

Plussaa paikka saa leivästä, joka oli ihan kohtuullinen makuista.

ARKEN (Shell Helmisimpukka) 9.1.2012, 4,5 tähteä

Pitkän joululoman jälkeen oli mahtavaa päästä nauttimaan herkullista pekoni-sipulitäytteistä uunimakkaraa. Tämä oli varsinaisen pehmeä lasku opiskelijaelämään loman jälkeen. Kumpikaan ei ollut loman aikana nauttinut uunimakkaraa, joten sitä oli jo ikävä. Tästä kerrasta alkoi lähes kahden kuukauden uunimakkaraputki. Näiden kahden kuukauden aikana söimme vähintään kerran viikossa uunimakkaraa opiskelijaravintoloissa.

MACCIAVELLI (ESSO) 2.2.2012 4 tähteä

Legendaarinen ESSO on tehnyt paluun. Tuntui, kuin olisimme saapuneet suomalaisen junttiuden kehtoon eli Tampereen Hakametsän jäähallin. Macciavellin ruoat ovat yleensä huonoja ja teollisen makuisia. Siellä on myös yleensä hyvin ikävä syödä, koska paikka on hyvin ahdas. Tällä kertaa teimme onnistuneen ratkaisun, menimme syömään noin kolmen aikaan iltapäivällä, joten ruuhkaa

paikassa ei ollut. Macciavelli yllätti tällä kertaa positiivisesti. Makkara oli hyvin herkullinen. Luulenpa, että Macciavellissä olisi tuolloin saanut rahtarikortilla alennusta, sillä vieressämme istui liuta työmiehiä. ESSO-tunnelman kruunasi aterian jälkeen nautittu kahvi ja iso munkkipossu.

Mikro (ABC) 23.2.2012, 0 tähteä

Mikroon saapuessamme odotukset olivat katossa kuin tsaarin kruunajaisissa konsanaan. Takanamme oli runsas maistiaiskierros, ja edellisillan aiheuttama nestehukka toi tilanteeseen oman sävyn. Sillä hetkellä jo pelkkä ajatus uunimakkarasta sai sylkirauhaseni tulvimaan. Linjastolla meitä odotti kuitenkin kammutuksista suurin: pelkistetty uunimakkara vailla juustokuor-

rutetta saati sipulitäytettä. Veitsen kun kääntyi haavassa havaitesamme keitetyt perunat. Fiasko oli valmis. Kuvitelkaa kuin olisitte kiivenneet Mount Everestin huipulle ja huipulla ollessanne huomanneet päässeenne Kaskenmäen huipulle. Myös olosuhteet olivat nihkeät. Ympärillä pyörivät valkotakit toivat mieleen lapsuuden muistot hammaslääkärin vastaanotolta. Olivatko orvot makkarat heidän lanseeraamiaan terveyskappaleita? Siltä se hieman haiskahti. Totaalinen epäonnistuminen tarjonnan laadussa tiputtaa Mikron jämäkästi jumbosijalle. Vierailu kyseisellä laitoksella jäi elämäni viimeiseksi.

Assarin ullakko (Union) 12.1, 3 tähteä

Tutuksi ja turvalliseksi ravintolaksi profiloitunut Assarin ullakko tarjosi oivan tilaisuuden päästä herkuttelemaan antimillaan. Onneksi viime keväänä pidetty "Afrikka-teemaviikko" ei osunut kohdalle, vaan saimme kokea olomme kotoisiksi ilman ylimääräisiä monikulttuurisuuksia.

Ennen sisäänastumista muistissamme oli huhu, etteivät Assarin resurssit välttämättä taanneet perunamuusin tarjontaa. Sitä siellä ei myöskään ollut. Pääsimme

kuitenkin nauttimaan juustotäytteisistä makkaroista.

Union selvittää tulikasteen tyydyttävien arvosanoin. Negatiivista oli tietysti perunamuusin puuttuminen, mutta vahvojen huhujen mukaan sitä nykyään tarjottaisiin. Ehkä jonain päivänä pääsemme kokemaan tädet kriteerit täytävän lounasaterian.

Fänriken / Neste Oil Motorest 6.2.2012, 4 ½ tähteä

Presidentinvaalien voitonhuuman saattamana viikko oli mitä mainiota aloittaa herkullisella brunssilla. Ennako-odotukset Neste oil motorestin suhteen olivat hyvät; siisti ravintola hyvillä ruuilla ja asiakaspalvelulla olivat jättäneet hyvän maun.

Täkäläisten kutsumat ugnskorvit olivat juustotäytteisiä, joiden lisäksi asiakkaat saivat kostuttaa ateriansa barbequekastikkeella. Kovat helmikuun pakkaset unohtuivat hetkeksi, ja kesän grillausherkut olivat käsin koskeltavissa. Perunamuusi peittosi mummon muusin selkein lukemin. Edes voisilmää ei tarvinnut laittaa. Hyvillä lisukkeilla ja maittavalla muusilla tarjottu ugnskorv nostaa Neste oil motorestin kärkikastiin. Myös jatkossa lounastaminen kyseisessä ravintolassa on pikeminkin sääntö kuin poikkeus.

Tottisalmin / Teboilin 3.2.2012, 5 tähteä

Kun katsoo aikajanaa taaksepäin, vierailut Teboililla viimeisin 12 kuukauden aikana olivat yhden käden sormella laskettavissa. Lähtökohdat olivat aika olemattomat parkkeeratessamme pihaan.

Pöytään istuessamme tarjottimillamme oli pekonisipu-

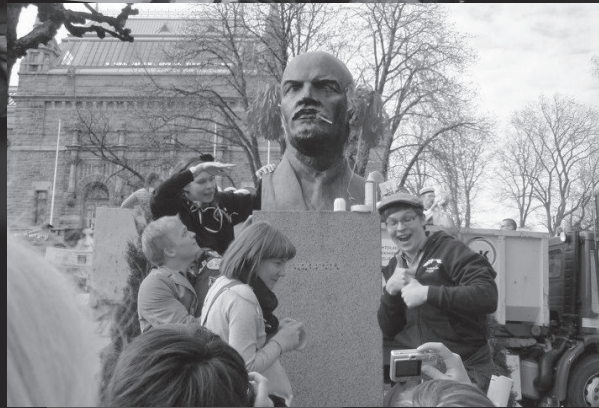
“Tämä vajaan kahden kuukauden makkaraputki on ollut ikimuistoista ja sanoinkuvaamattoman täyteläistä aikaa.

litäyteinen uunimakkara perunamuusilla. Makuelämys oli euforisin kokemamme. Jopa edesmenneen isäni kiukaan päällä lämmitetyt saunamakkarat jäivät kakkoseksi. Jos jokin puuttui, se oli suolakurkku. Innovatiivinen pekonisipulitäyte oli makuelämyksistä suurin. Teboilin peittoaa muut lounasravintolat puhtaasti. Kun digipiirturi piippaa, tiedät minne pysähtyä.

Allekirjoittaneet ovat siis olleet pääasiassa tyytyväisiä Turun opiskelijaravintoloiden tarjoamiin uunimakkarioihin. Ilman Kelan ateriatukea tuskin olisimme näitä herkkuruokia päässeet nautiskelemaan, eikä tätäkään juttua ei olisi Walpossa. Tämä vajaan kahden kuukauden makkaraputki on ollut ikimuistoista ja sanoinkuvaamattoman täyteläistä aikaa. **W**

P-klubin vappu 2012:

TURUN YLIOPISTON POLITIIKAN TUTKIMUKSEN KLUBI RY.

TULOSSA SYKSYLLÄ:

POLITIIKAN OPISKELIJOIDEN PÄIVÄT 2012

19. LOKAKUUTA

TURUSSA
